

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

QA
33
C886t

STORAGE

1w2

670

—

TRACTATUS
MATHEMATICUS

DE

Figurarum Curvilinearum

QUADRATURIS

ET

Locis Geometricis.

Autore

JOHANN E CRAIG.

L O N D I N I :

Prostant apud Sam. Smith & Benj. Walford, Societatis Regiae
Typographos, ad Insignia Principis, in Cœmeterio
D. Pauli. MDCXCIII.

10/10/1901

MADE IN U.S.A.

10/10/1901

MADE IN U.S.A. 10/10/1901

REVERENDO

In Christo Patri & Domino,

D^{no} GILBERTO,

Providentiâ divinâ , Episcopo Sarisburiensi, &
Nobilissimi Ordinis à PERISCELIDE

CANCELLARIO.

T*Ractatum hunc Geometricum tibi (Reverende Præsul) dicatum volui, ut Animi gratitudinem publicè testarer, ob innumeras Benevolentiae tuae notas toties & tam munificè in me collatas. Tu Studia nostra Consilio, & Sumptibus tuis promovisti; equum proinde censeo, ut hoc quaecunque eorum specimen in lucem prodeat Nomini tuo consecratum. Neque tanta est Theologiam inter & Geometriam repugnantia, (quicquid Phanatici quidam utriusque pariter Ignari in contrarium obganniant) ut tibi res hujusmodi offerre absurdum videatur. Cognoscitur Deus ex operibus, ejusq; opera nemo, nisi Geometriâ adjutus, qui non vel prorsus ignorat, vel leviter admodum intelligit. Deus etenim in singulis Universi partibus formandis Geometram egit perfectissimam, hoc est, ratione operandi certissima & perfectissima semper & ubiq; usus est; quod tibi (Reverende Præsul) omnibusque interioris Philosophiæ peritis magis est manifestum, quam ut prolixè illud demonstrare necesse habeatur? Qui mirabilem Oculi fabricam bene perpendet,*

pendet, fatebitur utique Deum in illius formatione Leges O-
tica subtilissimas adhibuisse : quique notabilem Muscularu
structuram, eorum concinnam cum ossibus unionem, ipsorum
que Ossium elegantem compagem, necnon accuratam omniu
Artuum connexionem (quibus Motus Animalium peragitur)
ritè intelligit ; proculdubio inveniet eximium hoc Corporis
nostri Automaton fuisse juxta Regulas Mechanicæ Geome-
tricas constructum.

Possẽ multa alia Divinæ hujus Geometriæ egregia Ex-
empla, ex cœlestium Corporum motibus, aliisque naturæ phæ-
nomenis petita proferre ; si opportunus daretur locus ea om-
nia minutatim enucleandi, quæ abundè demonstrarent Geome-
triam non minus sanæ Theologiæ, quam veræ Philosophiæ
ancillari. Sed hæc consultò jam omitto, quorum veritas
& evidentia te latere nequeunt, qui Philosophiam chymicis,
aliisque experimentis, necnon sublimiores & magis reconditas
Mathesios disciplinas tam accuratè prosequutus es, ut sine
minima adulationis nota dicere jure liceat, vix aliquem
majora auxilia ex solidis hisce fundamentis deduxisse, ad dif-
ficiliora Religionis problemata explicanda & stabilienda.

Plura jam non addo, ne officii mei immemor, ulterius
quam decet progrediar. Ut te Reipublicæ literariæ Decus,
& florentissimæ Ecclesiæ Anglicanæ Ornamentum favore be-
nigno protegat, & incolumem servet, Deum Opt. Max.
supplex & ex Animo suo orat,

Servus Tuus Humillimus,

Tuque Observantissimus,

Jo. Craig.

DE
FIGURARUM
QUADRATURIS.

Pars Prior.

IN Actis Philosophicis Regiæ Societatis Anni 1686. Specimen exhibui Methodi generalis determinandi Figurarum Quadraturas: cumque postea plus otii nactus fueram, credebam me non posse illud melius, quam in eadem materia ulterius perficiendâ, collocare; plurima enim tum deerant, quæque me jam feliciter obtinuisse spero. Ne autem nimium mihi adscribere, vel aliis detrahere videar, libenter agnosco Leibnitii Calculum differentialem, tanta mihi in his inveniendis suppeditasse auxilia, ut sine illo hæc vix assequi potuissem eâ, qua optabam facilitate: quantopere solidam & sublimiorem Geometriam hoc uno nobilissimo invento adauxerit Celeberrimus ejus Autor, peritissimos hujus ævi Geometras latere non potest; & quam insignis fuerit utilitatis, in dimensionibus Figurarum inveniendis sequens hic Tractatus sufficienter indicabit. Absoluta parte hujus priori, quæ Figuras spectat Algebraicas, & quarum Quadraticæ sunt etiam Curvæ Algebraicæ; eandem ego Methodum promoveri volui ad cæteras Figuras Algebraicas, quarum Areæ non nisi per Curvas transcendentes determinari possunt. Sed deficiente hic Calculo Leibnitii differentiali, nova mihi Tangentium Methodus

B

excogitanda

excogitanda erat, quamque ex principiis tam generalibus deduxit, ut nullam respuat transcendentis speciem, vel maximè compositam. Atque hujus ope Circuli & Hyperbolæ Quadraturæ Transcendentes, pari facilitate, qua aliarum Figurarum Quadraturæ Algebraicæ inveniuntur. In eo tamen præsertim nitet non contemnenda Methodi nostræ præstantia, quod uno calculo infinitarum Figurarum Quadraturas absolvat: Et quia infinitæ sunt Figuræ, quarum Area cum simplicioribus comparari possunt, ostendam quo pacto comparanda sit quælibet Figura data cum simplicissima ejusdem generis Figura: Unde Theoremata generalia deduco, quibus Quadraturæ particulares absque omni computationis molestia inveniuntur.

LEMMA I.

Fig. 1. Sint duæ Curvæ FGH, ACS ita inter se relatæ, ut ductâ PG perpendiculari ad quodvis Curvæ punctum G, sit intercepta PM æqualis lineæ MC, quæ est ordinatim applicata alterius Curvæ ACS ad Axem communem AD; erit dimidium Quadrati ordinatæ GM in Curvæ FGH, æqualis Area Curvilineæ AMC, rectis AM, MC & curvæ altera AC comprehensæ, id est $\frac{1}{2}GMq = AMC$. Demonstratur hoc Theorema in Lectionibus Geometricis D.D. Barrow.

Corol. **I**Nvenire Quadraturam Areae cujusvis Curvilineæ AMC, idem est, atque aliam Curvam FGH invenire, cujus intercepta PM sit æqualis ordinatim applicatæ MC in Figura Quadranda AMC. Cujus pulcherrimi Problematis solutionem dabo facilem & generalem, quoniam ex hoc tota nostra Methodus dependet.

PROB. I.

Datâ expressione Analytica interceptæ PM, æquationem invenire, quæ Curvæ istius FGH naturam definias.

SIT communis utriusque Curvæ abscissa $AM = y$, ordinatim applicata $GM = x$, & $MC = z$, & (a) quantitas data & determinata, Unitatis Locum supplens, ad efficiendos (si opus fuerit) omnes terminos æqualium dimensionum. *Solutio:* Reducatur expressio Analytica interceptæ PM (seu MC) ad formam simplicissimam, liberando terminum y , quantum fieri potest, à signis Radicalibus,

Radicalibus, (si talia occurrant) ita tamen ut quantitas y extra vinculum generale non habeat Exponentes diversæ Denominationis, ab exponentibus ejusdem, qui sunt sub vinculo: Expressio sic reducta multiplicetur per quantitatem y : Et apponantur omnes Potestates (quantitatis y) quæ sub maxima producti potestate continentur; tales autem, ut Potestates appositæ habeant exponentes ejusdem Naturæ & Denominationis cum exponents maximæ Potestatis in producto: Afficiantur hi termini coefficientibus $b, c, d, e, f, &c.$ quantitates incognitas Denotantibus; erunt hi termini (quibusvis signis connexi) altera pars æquationis quæsita, cujus altera est $xx=GMq$, vel saltem quæsitam eminenter continebit. Atque hoc faciendum est, sive exponens maximæ potestatis sit affirmativus, seu negativus, integer, seu fractus: Ut si valor lineæ PM (seu MC) in y multiplicatus habeat y^6 maximam Dignitatem quantitatis y extra vinculum, apponendæ sunt omnes Dignitates, quarum Exponentes continentur sub 6; erunt itaque termini apponendi $y^6, y^5, y^4, y^3, y^2, y^1, y^0 (=1)$: Vel si reperiatur in producto y^{-6} extra vinculum, erunt termini apponendi, $y^{-6}, y^{-5}, y^{-4}, y^{-3}, y^{-2}, y^{-1}, y^{-0} (=1)$: Vel si $y^{\frac{1}{2}}$ sit maxima Dignitas in producto extra vinculum, erunt termini apponendi $y^{\frac{1}{2}}, y^{\frac{3}{2}}, y^{\frac{5}{2}}, y^{\frac{7}{2}}, y^{\frac{9}{2}}, y^{\frac{11}{2}}, y^{\frac{13}{2}}, y^{\frac{15}{2}} (=1)$: Vel denique sit maximus producti terminus $y^{-\frac{1}{3}}$, erunt potestates apponendæ $y^{-\frac{1}{3}}, y^{-\frac{2}{3}}, y^{-\frac{4}{3}}, y^{-\frac{5}{3}}, y^{-\frac{7}{3}}, y^{-\frac{8}{3}}, y^{-\frac{10}{3}}, y^{-\frac{11}{3}} (=1)$. Ex æquatione hoc modo constituta investigetur valor analyticus interceptæ PM per Leibnitii Methodum in Actis Eruditorum explicatam; & comparetur ejus valor sic repertus cum valore ejus dato, secundum cognitæ Comparationum Leges à Cartesio expostas, unde novæ æquationes resultabunt, quæ coefficientes $b, c, d, e, &c.$ determinabunt: Et coefficientium valores in æquatione substituti æquationem quæsitam præcisè constituent; rejectis iis terminis, quorum coefficientes nihilo æquales inveniuntur, vel absurdum involvunt.

Pag. 467:
An. 1684.

Schol. Sicubi ordinatim applicata MC, vel intercepta PM ad simplicissimam formam reducta habeat diversas potestates quantitatis y extra vinculum universale, tum apponendæ erunt potestates sub singulis contentæ: Vel si plura habuerit vincula composita, tum quod hic cum uno faciendum præscribitur, cum reliquis pariter fieri debet. Sequentia Exempla hæc omnia illustrabunt.

Exemplum 1. Inveniendā sit Quadraturā Figuræ AMC cujus Natura exprimitur hac æquatione $z^2 = y^4 + a^2 y y$ valor ordinatæ æ ad simplicissimam formam reductæ erit $z = y \sqrt{y^2 + a^2}$: Ut habeatur hujus Figuræ Quadratura, inveniendā est alia Curva FGH in qua intercepta PM sit $y \sqrt{y^2 + a^2}$, ut patet ex Corolario Lemmatis I ideo juxta Regulam in Solutione Problematis I. præscriptam, multiplicandus est valor datus lineæ PM (seu MC) per y , unde productum erit $y y \sqrt{y^2 + a^2}$: Jam quia maxima dignitas extra vinculum est y^2 , ideo apponendi sunt omnes termini inferiores scil. y^2 , y^1 , y^0 ($= 1$) ipso semper maximo termino incluso, qui coefficientibus incognitis affecti æquari debent Quadrato quantitatis x , unde æquatio quæsitā eminenter continens erit $b y^3 + c a y + e a^2 x \sqrt{y^2 + a^2} = x x$. Ex hac æquatione investigetur valor Analyticus Lineæ PM per Leibnitii Methodum hoc modo; compendii gratia ponatur $b y^3 + c a y + e a^2 = p$, atque $\sqrt{y^2 + a^2} = q$, unde $p q = x x$, cujus æquatio differentialis est $p dq + q dp = 2 x dx$, sed $dq = \frac{y dy}{\sqrt{y^2 + a^2}}$, & $dp = 2 b y dy + c a dy$, re-

stituantur itaque valores quantitatum p , q , nec non dp , dq in æquatione differentiali, eritque illa hujusmodi,

$$\frac{b y^3 + c a y + e a^2 y x dy}{\sqrt{y^2 + a^2}} + 2 b y \sqrt{y^2 + a^2} x dy + c a \sqrt{y^2 + a^2} x dy = 2 x dx.$$

Et omnibus terminis sub eodem communi denominatore reductis,

$$\text{erit } \frac{3 b y^3 + 2 c a y^2 + e a^2 y + 2 b a^2 y x dy}{\sqrt{y^2 + a^2}} = 2 x dx$$

hæc æquatio differentialis in Analogiam resoluta dabit,

$$dy . dx :: 2 x . \frac{3 b y^3 + 2 c a y^2 + e a^2 y + 2 b a^2 y + c a^2}{\sqrt{y^2 + a^2}} :: x . \text{PM. Et proinde}$$

$$\text{invenietur PM} = \frac{3 b y^3 + 2 c a y^2 + e a^2 y + 2 b a^2 y + c a^2}{2 \sqrt{y^2 + a^2}} = y \sqrt{y^2 + a^2}.$$

Hæc æquatio à fractis & surdis liberata, multiplicando totam per denominatorem prioris partis dabit.

$$\left. \begin{array}{l} 3 b y^3 + 2 c a y^2 + e a^2 y + c a^2 \\ + 2 b a^2 y \end{array} \right\} = 2 y^3 + 2 a^2 y$$

Comparando

Comparando itaque terminos hujus æquationis, erit primò $3b=2$, unde $b=\frac{2}{3}$; secundo $2c=0$, unde $c=0$; tertio $e+2b=2$, unde $e=\frac{2}{3}$; quarto denique $c=0$, ut prius: Ex quibus manifestum est terminum à coefficiente c affectum æquationis quæsitæ compositionem non ingredi, sed solos terminos à coefficientibus b , & e affectos, quarum valores in æquatione assumpta substituti dabunt

quæsitam scil. $\frac{2y^3+2a^2}{3} \times \sqrt{y^2+a^2} = xx$, quæ definit Curvam FGH in qua intercepta PM est æqualis ordinatæ MC in Figura quadranda AMC, ideoque per Lemma I. erit ejus Area $= \frac{y^3+a^2}{3} \times \sqrt{y^2+a^2} = \frac{1}{3}xx$; quæ non competit portioni AMC, sed eandem excedit toto spatio $\frac{1}{3}a^3$, quod suo loco fufius explicabitur.

Exemp. 2. Est natura Curvæ ACS talis $z^2=y^2+ay^3$, & inveniendâ sit ejus Areæ Dimensio: Ordinata ad simplicissimam formam reducta est $z=y\sqrt{y^2+a}$. Et juxta præscriptum Regulæ primi Problematis $by^2+ca^2y+da^2 \times \sqrt{y^2+a} = xx$ est æquatio eminenter continens illam, quæ definit Curvam quæsitam FGH, (in qua PM $= y\sqrt{y^2+a} = MC$) ex qua æquatione inveniatur valor lineæ PM, ut jam explicui; hic valor adæquetur valori ejus dato; liberetur hæc æquatio à fractis & turdis, & dein termini ritè inter se comparentur; ex his comparisonibus invenies $b=\frac{2}{3}$, $c=\frac{2}{3}$, $d=-\frac{2}{3}$, hi coefficientium valores in propriis locis substituti dabunt $\frac{2}{3}y^3+\frac{2}{3}ay-\frac{2}{3}a^2 \times \sqrt{y^2+a} = xx$, quæ definit Curvam quæsitam FGH, cujus intercepta PM est $y\sqrt{y^2+a}$; & proinde per Lemma I.

$$\text{Area quæsitæ} = \frac{6y^3+2ay-4aa}{15} \times \sqrt{y^2+a} = \frac{1}{15}xx.$$

Exemp. 3. Determinanda sit Quadratura Figuræ AMC, cujus proprietas est hujusmodi $z = \frac{1}{y^2} \sqrt{ay^3-a^3}$; hic valor lineæ PM in y multiplicatus est $\frac{1}{y^2} \sqrt{ay^3-a^3}$; ubi maxima dignitas extra vinculum est $\frac{1}{y^2} = y^{-2}$; appofitis itaque potestatibus inferioribus cum coefficientibus

cientibus incognitis erit $\frac{b}{yy} + \frac{c}{ay} + \frac{d}{aa} \sqrt{a^2y - a^3} = xx$, ex qua invenio valorem interceptæ PM, quem comparo cum valore ejus dato, & sic innotescunt coefficientes b, c, d , scil. $b = \frac{4}{15}$, $c = -\frac{4}{15}$, $d = -\frac{8}{15}$, quibus in æquatione substitutis erit $\frac{4}{5yy} - \frac{4}{15ay} - \frac{8}{15aa} \times \sqrt{a^2y - a^3} = x^2$; quæ definit Curvam FGH, in qua PM=MC. Ergo per Lemma I.

$$\text{Area quaesita} = \frac{2}{5yy} - \frac{2}{15ay} - \frac{4}{15aa} \times \sqrt{a^2y - a^3} = \frac{1}{2}xx.$$

Exemp. 4. Sit $z = \sqrt{y} \times \sqrt{a + \sqrt{y}}$ proprietas Figuræ AMC, cujus Area est inveniend: ut hæc habeatur, invenienda primò est alia Curva FGH in qua PM = $\sqrt{y} \times \sqrt{a + \sqrt{y}}$ seu $y^{\frac{1}{2}} \times \sqrt{a + y^{\frac{1}{2}}}$: Jam verò hic valor lineæ PM in y multiplicatus dat $y^{\frac{3}{2}} \times \sqrt{a + y^{\frac{1}{2}}}$. & maxima dignitas extra vinculum compositum est numerus fractus, appositis itaque potestatibus inferioribus cum coefficientibus incognitis, erit $by^{\frac{3}{2}} + cy^{\frac{5}{2}} + dy^{\frac{7}{2}} + ey^{\frac{9}{2}} \times \sqrt{a + y^{\frac{1}{2}}} = x^2$, hoc est $8\sqrt{y^3} + 8\sqrt{ay^3} + 4\sqrt{a^2y} + 4\sqrt{a^3} \times \sqrt{a + \sqrt{y}} = xx$; ex hac æquatione inveniatur valor lineæ PM, qui cum valore ejus dato comparatus determinabit coefficientes, scil. $b = \frac{8}{9}$, $c = 0$, $d = 0$, $e = \frac{8}{9}$, unde $\frac{8\sqrt{y^3} + 8\sqrt{ay^3}}{9} \times \sqrt{a + \sqrt{y}} = xx$, quæ æquatio definit Curvam FGH in qua intercepta PM æqualis est ordinationi applicatæ datæ Figuræ AMC. Ergo per Lemma I.

$$\text{Area quaesita} = \frac{4\sqrt{y^3} + 4\sqrt{ay^3}}{9} \times \sqrt{a + \sqrt{y}} = \frac{1}{2}xx.$$

Exemp. 5. Quæritur quadratura Figuræ AMC, quam comprehendit Curva AC cujus æquatio est $z = \frac{y^2}{y + a}$, unde valor ordinatæ $z = y \times \frac{1}{y + a}$, vel secundum aliam notandi formulam $z = y \sqrt{\frac{y}{y + a}}$: vel tertio $z = y \times y + a |^{-\frac{1}{2}}$, quoniam hic casus nonnullam habet difficultatem, visum est Leibnitii Calculum, juxta omnes illas notandi formulas illustrare. Ex prima itaque erit

[7]

$$\frac{by^2 + cay + ca^2}{\sqrt{y+a}} = x^2, \text{ compendii gratia ponatur } by^2 + cay + ca^2 =$$

$= p, \sqrt{y+a} = q, \text{ unde æquatio erit } \frac{p}{q} = xx, \text{ cujus æquatio differentialis ex Autoris regula Divisionis pro priori, \& potentiarum pro secunda parte dabit } \frac{\pm pdq + qdp}{qq} = 2x dx. \text{ Signa ambigua quod}$

attinet, notandum est, illa duobus modis posse explicari, quamvis Curva FGH sit adhuc incognita, & primo quidem ex datæ Curva ACS innotescet an crescentibus abscissis, crescant pariter ordinatæ; an contra: (quoniam Area Curvæ datæ æqualis est dimidio Quadrati ordinatæ in Curva incognita FGH) ideoque secundum ea, quæ Autor habet de signis ambiguis Pag. 468. *Art. Erud.* Anni 1684. eorum etiam valor innotescet. Secundo explicari possunt signa illa ambigua per comparationem factam cum terminis utriusque valoris interceptæ PM. Jam quia crescente abscissa AM, crescit pariter Area AMC, ideoque etiam incognita ordinata GM, concludendum est fractionem in præcedenti æquatione differentialem ita explicandam esse, ut ejus valor sit affirmativus, quod fiet si prius signum statuatur negativum, posterius vero affirmativum, hoc est $\frac{-pdq + qdp}{qq} = 2x dx. \text{ Et restituti valoribus quantitatum } p, \text{ \& } q \text{ erit}$

$$\frac{-by^2 - cay - ca^2}{2\sqrt{y+a}} + \frac{\sqrt{a+y} \times 2bydy + cadx}{y+a} \Bigg\} = 2x dx$$

Quæ in Analogiam resoluta dabit incognitum valorem interceptæ PM, nimirum,

$$\frac{-by^2 - cay - ca^2}{2\sqrt{y+a}} + \frac{\sqrt{y+a} \times 2by + ca}{2y+2a} \Bigg\} = \frac{y}{\sqrt{y+a}} = z = PM.$$

Atque hæc æquatio à fractis & surdis liberata (quæ operatio semper facillime perficitur) dabit

$$\left. \begin{array}{l} 3by^2 + cay + 2ca \\ + 4bay - caaa \end{array} \right\} = 4y^2 + 4ay$$

Erit

Erit prima comparatio $3b = 4$, unde $b = \frac{4}{3}$; secunda $c + 4b = 4$, unde $c = -\frac{4}{3}$; tertia $2c - e = 0$, unde $e = -\frac{8}{3}$. Et proinde æquatio Curvam FGH definiens est

$$\frac{4y^3 - 4ay - 8aa}{3\sqrt{y+a}} = xx; \text{ \& Area } = \frac{2y^3 - 2ay - 4aa}{3\sqrt{y+a}} = \frac{1}{2}xx = \frac{2}{3}\sqrt{y^3 - 3ay^2 + 4a^3}$$

Ex secundo modo designandi ordinatam z (seu lineæ PM valorem) erit juxta Problematis primi solutionem

$$byy + cay + eaa \times \sqrt{y+a} = xx; \text{ compendii gratia } byy + cay + eaa = p,$$

$\sqrt{y+a} = q$, unde $pq = xx$; cujus æquatio differentialis ex Autoris regula multiplicationis pro priori, & potentiarum pro posteriori parte dabit $p dq + q dp = 2x dx$. Atqui per Regulam radicum

$$dq = \frac{dy}{2\sqrt{y+a}}, \text{ \& potentiarum } dp = 2by + ca \times dy; \text{ quæ in æquatione differentiali substitutz dabunt}$$

$$\frac{by^2 + cay + eaa \times dy}{2\sqrt{y+a}} + dy\sqrt{y+a} \times 2by + ca = 2x dx$$

Ex qua æquatione in Analogiam resoluta invenietur expressio Analytica, lineæ PM, quæ æquata expressioni ejusdem datæ erit

$$\frac{-3by^2 - cay - 4bay + eaa - 2caa}{2\sqrt{y+a}} \Bigg\} = y\sqrt{y+a}$$

Ex hac æquatione à fractis & furdis liberata resultabit demum hæc æquatio.

$$\frac{-3byy - cay + eaa}{-4bay - 2caa} \Bigg\} = 4yy - 4ay.$$

Erit prima comparatio $-3b = -4$, unde $b = \frac{4}{3}$; secunda $-c - 4b = -4$, unde $c = -\frac{4}{3}$; tertia denique $e + 2c = 0$, unde $e = \frac{8}{3}$: Ipsi nimirum valores, qui in priori calculo inventi sunt: Et proinde

$$\frac{4yy - 4ay - 8aa}{3\sqrt{y+a}} = xx; \text{ Area } = \frac{yy - ay - 2aa}{3} \times 2\sqrt{y+a} = \frac{2}{3}\sqrt{y^3 - 3ay^2 + 4a^3} = \frac{1}{2}xx.$$

Ex

Ex tertia itaque notandi formula erit $b y y + c a y + e a a \times \sqrt{y + a}^{-\frac{1}{2}} = x x$; Cujus æquatio Differentialis per Leibnitii regulas est

$$b y y + c a y + e a a \times \sqrt{y + a}^{-\frac{1}{2}} + \sqrt{y + a}^{-\frac{1}{2}} \times 2 b y + c a \Big\} dy = 2 x dx. \text{ ex qua inveniatur valor lineæ PM, qui valori ejus dato}$$

$$æquatus, \& \text{ ablatis furdis \& fractis, } \frac{\frac{1}{2} b y^2 + \frac{1}{2} c a y - \frac{1}{2} e a a}{+ 2 b + c a a} \Big\} = 2 y^2$$

+ 2 a y: Unde prima comparatio $\frac{1}{2} b = 2$, unde $b = \frac{4}{3}$; secunda $\frac{1}{2} c + 2 b = 2$, unde $c = -\frac{4}{3}$; tertia $-\frac{1}{2} e + c = 0$, unde $e = -\frac{4}{3}$; Restitutis valoribus coefficientium modo inventis, erit

$$\frac{4}{3} x y y - a y - 2 a^2 \times \sqrt{y + a}^{-\frac{1}{2}} = x^2; \text{ Area} = \frac{4}{3} \times y y - a y - 2 a a \times \sqrt{y + a}^{-\frac{1}{2}} = \frac{4}{3} \sqrt{y^3 - 3 a y^2 + 4 a a} = \frac{4}{3} x x.$$

Exemp! 6. Sit $x^3 a^3 = 9 y^3 + 21 a y^2 + 16 a a y + 4 a^3 y$: Simplificfima Ordinatz æ expressio analytica est $x = 3 y^{\frac{1}{2}} + 2 a y^{\frac{1}{2}}$

$\times \sqrt{\frac{y^3 + a y^2}{a^3}}$: Unde juxta solutionem primi Problematis

$$b y^3 + c a y^2 + d a a y + e a^3 \times \sqrt{\frac{y^3 + a y^2}{a^3}} = x x.$$

Et determinatis coefficientibus ut jam ostensum est, inveniatur $b = \frac{4}{3}$, $c = \frac{4}{3}$, $d = 0$, $e = 0$; Ex quibus manifestum est

$$\text{Aream} = \frac{2 y^3 + 2 a y^2}{3 a a} \times \sqrt{\frac{y^3 + a y^2}{a}} = \frac{4}{3} x x.$$

Atque hoc modo habentur cæterarum Figurarum Quadraturæ, quando per æquationem finitam explicari possunt; & exempla jam adducta satis ostendunt, qualis in similibus fieri debeat processus; nihilque difficultatis hic occurrere potest, dummodo Lector in sæpe memorato Leibnitii Calculo versatus fuerit. Pars vero Methodi nostræ longe præstantior hæc est, qua uno hujusmodi calculo infinitarum Figurarum Quadraturæ determinantur, quarum ne una quidem, ante Specimen nostrum in Actis Philosophicis editum,

editum, inveniri possit certa Methodo publici juris facta.

Exemp. 7. Inveniendæ sint Quadraturæ omnium Figurarum

AMC, quarum naturæ hac æquatione generali $z = y \sqrt[r]{y+a}$ definiuntur, in qua r denotat exponentem vinculi radicalis Quadratici, Cubici, &c. Ex problemate primo constat $by^2 + cay + caa \times$

$\times \sqrt[r]{y+a} = xx$ eminenter continere Curvam FGH in qua $PM = MC$; ut ergo habeatur valor Analyticus interceptæ PM, pona-

tur compendii gratia $by^2 + cay + caa = p$, $\sqrt[r]{y+a} = q$ unde $pq = xx$, cujus æquatio differentialis est $p dq + q dp = x dx$; sed

per Leibnitii Regulas $dq = \frac{dy}{r \sqrt[r]{y+a}^{r-1}}$, $dp = 2 by dy + cadq$,

$$\text{quare } \frac{by^2 + cay + caa \times dy}{r \sqrt[r]{y+a}^{r-1}} + dy \sqrt[r]{y+a} \times 2 by + ca = 2 x dx.$$

Quæ in Analogiam resoluta, & rite tractata, ut in præcedentibus, dabit,

$$\frac{byy + 2 rby^2 + cay + 2 rby + rca + caa + rca}{2 r \sqrt[r]{y+a}^{r-1}} = y \sqrt[r]{y+a} = z = PM$$

hæc æquatio à fractis & furdis liberata, multiplicando per denominatorem partis, erit

$$\left. \begin{array}{l} byy + cay + caa \\ rbyy + 2 rby + rca \\ + rca \end{array} \right\} = 2 ryy + 2 rby.$$

Erit

[15]

Erit prima comparatio $b + 2rb = 2r$, unde $b = \frac{2r}{2r+1}$;

Secunda comparatio $c + 2rb + rc$, unde $c = \frac{2r}{2r+1 \times r+1}$;

Tertia comparatio $e + rc = 0$, unde $e = -rc = -\frac{2rr}{2r+1 \times r+1}$;

quibus in æquatione propria substitutis, erit,

$$\frac{2ryy}{2r+1} + \frac{2ray - 2rraa}{2r+1 \times r+1} \times \sqrt[2]{y+a} = xx$$

Ideoque per Lemma præcedens manifestum est fore etiam

$$\text{Aream} = \frac{ryy}{2r+1} + \frac{ray - rraa}{2r+1 \times r+1} \times \sqrt[2]{y+a} = \frac{1}{2}xx$$

Quæ exprimit Quadraturas omnium Figurarum, quarum Naturæ definiuntur prædicta æquatione generali; & Quadratura cuiusvis figuræ particularis sub hac inclusæ habetur substituendo particularem exponentis r valorem in hac Quadratura generali: Sic si $r=2$, habetur Quadratura particularis Secundi Exempli; vel si $r=-2$, habetur Area Figuræ quinto Exemplo propositæ; ut de alijs Infinitis nihil dicam, quæ eadem facilitate inde eliciuntur.

Exemp. 8. Inveniendæ sint Quadraturæ omnium Figurarum, A M C, quarum curvæ definiuntur hac generali æquatione

$xyy \sqrt[2]{y+a}$: per Problemata nostrum primum erit $by^2 + cayy + faay + eaa \times \sqrt[2]{y+a} = xx$, ex qua inventus valor Lineæ PM aequetur dato ejus valori; & æquatio à fractis & furdis liberata erit

$$\left. \begin{aligned} &byyy + cayy + faay + eaaa \\ &3rbyyy + 3rb + 2rc + rf \\ &+ 2rc + rf \end{aligned} \right\} = 2ryyy + 2rayy.$$

Facta comparatione terminorum ultimæ æquationis, erit $b + \frac{2r}{3r+1}$
 $= 2r$, unde $b = \frac{2r}{3r+1}$;

Secundò, $c + \frac{2r}{3r+1} + 2r = 2r$, unde $c = \frac{2r}{3r+1 \times 2r+1}$

Tertio, $f + 2r + \frac{2r}{3r+1} = 0$, unde $f = -\frac{4rrr}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1}$

Quarta denique comparatio $e + f = 0$, unde $e = \frac{4rrr}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1}$

Substituantur hi valores coefficientium in propria æquatione, & invenietur.

$$\text{Area} = \frac{ry^3}{3r+1} + \frac{raxy}{3r+1 \times 2r+1} - \frac{2rray + 2rrra^2}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1} \times$$

$$\times \sqrt{y+a} = \frac{1}{2} xx.$$

Cum ex duobus ultimis Exemplis observassem coefficientium valores regulari quodam ordine progredi, suspicatus sum eundem progressum in infinitum usque continuari; placet enim *Naturæ* constans & perpetua Uniformitas. Et facto periculo, rem ita se habere compertum habui. Processus erat ejusmodi.

Sit $z = y \times \sqrt{y+a}$ æquatio à qua definiuntur omnes curvæ ACS, quæ comprehendunt totidem Areas AMC, quarum Quadraturæ sunt inveniendæ. Juxta Solutionem primi Problematis, multiplicetur hic valor Ordinatæ z (seu interceptæ PM) per y ; eritque productum $y^{n+1} \times \sqrt{y+a}$: Ubi indefinitus numerus $n+1$ est exponens maximæ dignitatis extra vinculum; ideoque potestates inferiores adjiciendæ sunt infinitæ, nimirum juxta Regulam nostram.

$$by^{n+1} + cy^n + dy^{n-1} + ey^{n-2} + fy^{n-3} \&c. \times \sqrt{y+a} = xx.$$

Ex

Ex hac æquatione inveſtigo valorem Lineæ PM per Leibnitii Methodum, qui æquatus valori ejus dato erit poſt uſitatam reductionem,

$$\begin{aligned}
 & n+1 \times rby^{n+1} + nrcy + n-1 \times rdy^{n-1} + n-2 \times rey^{n-2} \\
 & + b + n+1 \times rb + n \times rc + n-1 \times rd \\
 & + c + d + e \\
 & + n-3 \times rfy^{n-3} \\
 & + n-2 \times re \&c. \} = 2ry^{n+1} + 2ray. \\
 & + f
 \end{aligned}$$

Facta jam comparatione omnium terminorum hujus æquationis, invenientur coefficientium Determinationes hujusmodi

Prima, $b = \frac{2r}{n+1 \times r + 1}$

Secunda, $c = \frac{2r}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1}$

Tertia, $d = \frac{n \times 2r^2}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1 \times n-1 \times r + 1}$

Quarta, $e = \frac{n \times n-1 \times 2r^3}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1 \times n-1 \times r + 1 \times n-2 \times r + 1}$

Quinta, $f = \frac{n \times n-1 \times n-2 \times 2r^4}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1 \times n-1 \times r + 1 \times n-2 \times r + 1 \times n-3 \times r + 1}$

Ex compositione quinque harum coefficientium liquet, quomodo cæteræ omnes in infinitum abſque ulteriori calculo formari poſſunt: præterea ob progressionem $n \times n-1 \times n-2 \times n-3 \times n-4 \&c.$ in numerator coefficientium, ſi (n) ſit numerus integer &c. poſitivus, vel nihilo æqualis, tum Figuræ AMC Quadratrix FGH erit Curva Algebraica, in cujus æquatione tot ſemper erunt coefficientes $b, c, d, \&c.$ quot ſunt Unitates in $n+1$; & eorum ſigna quod attinet, poſt duo priora, quæ ſemper ſunt affirmativa; negativum & affirmativum

mutivum se invicem alternatim sequuntur, *scil.* $+b+c-d+e-f+g-b+k$, &c. Atque sic Methodus nostra, non modo infinitarum Figurarum Quadraturas (ob indefinitam exponentem r ut in *Exemp.* 7, 8.) Sed etiam aliam Quadratarum infinitatem uno simplicissimo & facillimo Calculo absolvit: Dux enim hic existunt exponentes indefinitae m, n , quarum quilibet infinities variari potest. Sed tamen multo generales reddi possunt, si nomen tantum Vinculi exponens (r), & quantitatis y extra vinculum (a); sed etiam exponens quantitatis y sub vinculo poneretur indefinita; quomodo autem hoc praestari possit, artificio postea tradendo explicabitur.

Exemp. 9. Inveniendae sint Quadraturae omnium Figurarum AMC, quarum naturae exprimuntur hac aequatione $z = y + a \times$

$\sqrt[r]{y+a}$: per Prob. 1. Aequatio definiens harum Quadraturarum

FGH (ubi PM=MC) est $dyy + eay + fa^2 \times \sqrt[r]{y+a} = xx$, ex qua pervenietur tandem (per Calculum saepe explicatum) ad hanc aequationem.

$$\left. \begin{array}{l} +dyy + eay + faa \\ +2rd + re + re \\ +2rd \end{array} \right\} = 2ryy + 4ray + 2raa.$$

Prima comparatio $d + 2rd = 2r$, unde $d = \frac{2r}{2r+1}$;

Secunda comparatio $e + re + 2rd = 4r$, unde $e = \frac{4rr+4r}{2r+1 \times r+1}$;

Tertia $f + re = 2r$, unde $f = \frac{2rr+2r}{2r+1 \times r+1}$;

Substitutis his coefficientium valoribus habetur Quadratura universalis quaesita; *scil.*

$$\text{Area} = \frac{ryy}{2r+1} + \frac{2rr+2r \times ay + rr+r \times aa}{2r+1 \times r+1} \times \sqrt[r]{y+a} = \frac{1}{2} xx.$$

Exemp. 10.

Exemp. 10. Inveniendæ sint Quadraturæ omnium Figurarum

AMC quarum proprietates hæc æquatio $z = yy + ay \times \sqrt{y + a}$ in-

cludit: Erit $cy^3 + day^2 + eay + fa^3 \times \sqrt{y + a} = xx$; ex qua inventus valor lineæ PM (scu z) æquetur valori ejus dato, & pervenietur (ut supra) ad hæc æquationem.

$$\left. \begin{array}{l} + cy^3 + day^2 + eay + faa^2 \\ + 3rc + 2rd + re + re \\ + 3rc + 2rd \end{array} \right\} = 2ryy + 4ray + 2raay$$

Erit Prima comparatio $3rc + c = 2r$, unde $c = \frac{2r}{3r+1}$;

Secunda erit $d + 2rd + 3rc = 4r$, unde $d = \frac{6rr + 4r}{3r+1 \times 2r+1}$;

Tertia $e + re + 2rd = 2r$, unde $e = \frac{2rr + 2r}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1}$;

Quarta denique comparatio $f + re = 0$, quæ post reductionem

dabit $f = -\frac{2rs^2 + 2s^2}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1}$; ex quibus habetur

$$\text{Area} = \frac{r \cdot y \cdot y \cdot y}{3r+1} + \frac{3rr + 2r \times ay^2}{3r+1 \times 2r+1} + \frac{r^2 + r \times a^2 y - r^2 - r^2 \times a^3}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1} \times \sqrt{y+a} \\ = \frac{1}{3} xx.$$

Ex duobus postremis Exemplis patet coefficients, ut & æquationes quibus determinantur, ordine regulari procedere; eorum progressus in infinitum eodem modo, quo in superiori Casu invenitur. Sit ergo æquatio continens infinitam seriem Figurarum AMC,

quarum Areae sunt determinandæ, talis $z = y + y^{\frac{n-1}{n}} \times \sqrt[n]{y+a}$:

Erit

Erit per Problema nostrum primum

$$\sqrt[n]{j + a \times by^{n+1} + cy^n + dy^{n-1} + ey^{n-2} + fy^{n-3} \&c.} = xn.$$

Ex qua inventus valor lineæ PM per Leibnitii Calculum adæquetur valori ejus dato ; & æquatio à fractis & surdis liberata dabit.

$$\begin{aligned} n+1 \times rby^{n+1} + nxrcy^n + n+1 \times rdy^{n-1} + n-2 \times rdy^{n-2} + n-3 \times rdy^{n-3} \\ + b + n+1 \times rb + n \times re + n-1 \times rd + n-2 \times r \\ + c + d + e + \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \times rfy^{n-3} \\ \times re \quad \&c. \} = 2ry^{n+1} + 4ry^n + 2ry^{n-1}. \\ f \end{aligned}$$

Factaque debita comparatione terminorum hujus Equationis erit.

$$b = \frac{2r}{n+1 \times r + 1}$$

$$c = + 2r \times \frac{n+1 \times r + 2}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1}$$

$$d = + 2r \times \frac{r+1}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1 \times n - 1 \times r + 1}$$

$$e = - 2r \times \frac{n-1 \times r + 1}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1 \times n - 1 \times r + 1 \times n - 2 \times r + 1}$$

$$f = + 2r^3 \times \frac{n-1 \times n - 2 \times r + 1}{n+1 \times r + 1 \times n \times r + 1 \times n - 1 \times r + 1 \times n - 2 \times r + 1 \times n - 3 \times r + 1}$$

Ex compositione horum quinque terminorum apparet, quis sit eorum progressus in infinitum, & ob continuam progressionem $n-1 \times n-2 \times n-3, \&c.$ in numeratoribus patet quoque figuram esse quadrabilem quando (n) est numerus integer & positivus, totque terminos suis coefficientibus affectos assumendos esse, quot sunt unitates in $n+2$; & quoad signa quibus connectuntur notandum tria prima est affirmativa, reliqua deinceps sibi invicem alternatim succedere.

cedere. Quæ omnia ex coefficientibus jam determinatis sunt manifesta. Idem quoque in alijs infinitis casibus fieri potest, similis enim est in omnibus processus quem in his duobus explicasse suffecerit.

Cum plures supersunt comparationes, quam quæ determinandis coefficientibus sufficiunt, concludendum est Quadraturam quædam esse impossibilem, si valores coefficientium ex singulis comparationibus reperi non sint ubique iidem; sin ubique conveniant, tum Quadratura possibilis existit. Ut si proponatur $z = y + ax$

$\sqrt{yy+ay+a}$ æquatio definiens Curvas ACS; inveniatur coefficientium (quæ curvarum FGH æquationem ingrediuntur) valores ex diversis comparationibus esse diversos, ac proinde Quadraturam Areæ AMC esse impossibilem: sed si æquatio proposita fuerit

$z = 2y + ax\sqrt{yy+ay+a}$; inveniatur eas ubique convenire, ac proinde Aream esse Quadrabilem. Et quidem universaliter, posito

$z = py + qa\sqrt{yy+ay+a}$, si fuerit $q = 2g$, Area AMC semper quadrari potest, cujuscunque tandem valoris supponatur vinculi exponentis (r). Atque hujus modi Quadrabilitatis condiciones, ex Calculo nostræ Methodi facili negotio inveniuntur, ut exempla sequentibus constabit.

Exemp. II. Sit $z = py + qa\sqrt{yy+ay+a}$, per Problema nostrum generale erit $dyy + eay + fa^2x\sqrt{yy+ay+a} = x^2$; ex qua inventus valor lineæ PM dabit tandem.

$$\left. \begin{array}{l} 2dyy + 2eay + 2fa^2y + fa^2 \\ 2rd + 2rd + 2rd + re \\ +re +re \\ +d +e \end{array} \right\} = \begin{array}{l} 2rpy^2 + 2rpay + 2rpa^2y + 2rqa \\ + 2rq + 2rq \end{array}$$

Ex prima comparatione inveniatur $d = \frac{rp}{r+1}$

Ex Secunda $e = \frac{2rrq + 2rq + r^2}{r + 2xr + 1}$;

Ex Tertia $2f = \frac{rrp + 3rp + 2rq + 2rrq}{r + 2xr + 1}$;

D

Ex

Ex Quarta denique erit $2f = \frac{8rq + 8ry + 2rp}{r + 2x + 1}$;

Manifestum itaque est, Figuram posse Quadrari, si valor quantitas ($2f$ fuerit idem ex tertia & quarta comparatione; fiat ergo æquatio inter utrumque, (omisso Denominatore utrinque communi) scilicet $rp + 3rp + 2ry + 2rq + 2rp = 8rq + 8ry + 2rp$. Quæ reducta dabit conditionem Quadrabilitatis, scilicet $p = 2q$ quæ inveniendæ erat.

Adeo ut si $z = 2q + qax\sqrt{yy + ay + a}$ fuerit æquatio definiens curvas ACS, erit

$$\text{Area} = \frac{2ry}{3} + \frac{2ay}{3} + \frac{2ax}{3} \sqrt{yy + ay + a} + \frac{2p}{3} \sqrt{yy + ay + a}$$

In qua juxta determinationes jam inventas

$$d = \frac{2rq}{r + 1}, \quad 2f = \frac{4rq + 8ry}{r + 2x + 1}, \quad c = \frac{2rp}{r + 2x + 1}. \quad \text{Et speciatim, si sit}$$

$$q = 1, \quad r = 1, \quad \text{erit}$$

$$\text{Area} = \frac{2y}{3} + \frac{2ay}{3} + \frac{2ax}{3} \sqrt{yy + ay + a} + \frac{2p}{3} \sqrt{yy + ay + a}$$

Exemp. 12. Sit $z = py + qay\sqrt{yy + ay + a}$. Erit rursus per Problema primum generale

$$cy^4 + 4daj^3 + 6ay^2 + fa^2x\sqrt{yy + ay + a} = 2x.$$

Ex qua inventus valor Lineæ PM dato ejus valori adæquatus dabit

$$\left. \begin{aligned} &+ 3rcy^3 + 3rcay^2 + 3rca^2y + 2rda^2y + 2ea^2 \\ &+ 2a^2 + 2rd + 2rd^2 + 2rd^3 + 2rc + f \\ &\quad + 2d^2 + 2rc + c + c \\ &\quad + c + c + 2f \\ &\quad + d \end{aligned} \right\} = \frac{2rpy^3 + 2rpay^2 + 2rpay}{2rq + 2rq}$$

$$+ 2rqay.$$

Ex Prima comparatione $c = \frac{2rp}{3r + 2}$

Ex Secunda $d = \frac{3rrq + 2rq + 7p}{3r + 2x + 1}$

Ex

$$\text{Ex Tertia } e = \frac{6rsq + 10rsq + 4rsq + 2r^2q + 3r^2q}{3r + 2xr + 2xr + 1};$$

$$\text{Ex Quarta erit } 2f = \frac{6rsq + 10rsq + 4rsq - 4r^2p - 9rrp - 3r^2p}{3r + 2xr + 2xr + 1};$$

$$\text{Ex Quinta denique } 2f = \frac{-6rrp - 4r^2p - 8rsq - 2orsq - 12r^2q}{3r + 2xr + 2xr + 1};$$

Facta itaque æquatione inter numeratores utriusque valoris quantitatis $2f$, inveniatur p . q 12° + 36^{or} + 18^r + 4. 3^r + 3. Neque alia assignabilis est ratio p ad q , in qua proposita æquatio definiat Figuram Quadrabilem. Acque hæc est conditio Quadrabilitatis inveniendæ; & quia inventæ sunt coefficientes c, d, e, f ; ideo inventa ætata est

$$\text{Area } = y^2 + 2xy + 4x^2 + 6xy + 4x^2 + 2xy + 2x^2 \text{ etc.}$$

Figuras cum Simplicissimis ejusdem Generis Comparare.

Quando in æquatione aliqua Curvam definiente, quantitas abscissam denotans ad multas dimensiones assurgit: tum Calculus in Methodo nostra superiori adhibendus non sine aliqua laboris difficultate peragi potest: & quia computationis molestia, quantum Natura problematis patitur, summopere sit evitanda; ideo subsidium hic adducam, quod hunc laborem vel prorsus auferret, vel saltem plurimum imminuet. Notum est Geometris, quomodo cuilibet Figuræ (sive illa sit Algebraica, sive transcendens; sive definitæ, sive indefinite quadrabilis) aliz infinite æquales inveniri possint. Si pariter constaret, quænam essent æquationes, quæ omnes Curvas definirent, quæ ejusdem essent generis cum Curvæ Figuræ quamlibet datam terminante; necnon quænam esset tantum simplicissima; tum ex hujus simplicissimæ Figuræ Quadraturâ, non modo datæ cujullibet, sed omnium similium Figurarum Quadraturæ innotescerent. Methodum, quâ hoc præstare soleo, breviter jam exponam, præmissis prius elegantiori Theoremate ex Lectionibus Geometricis D. D. Barrow desumpto, cujus demonstrationem adjiciam, quam ipse Author non addidit, eo quod ex ipso demonstrandi Modo facile deducitur.

LEMMA

L E M M A I.

Sint tres qualibet Curvæ BGL, OFN (quarum axis BD) DKM (cujus axis DL) ita inter se relatæ, ut assumpto quorvis puncto G in Curvæ BG, à quo ducantur, tangens GA, (cum axe concurrenti in A) Ordinatæ GC, CF ad LN; item GK ad BD parallela, sit semper $AC \cdot CG :: HK \cdot CF$. Erit spatium DHK æquale spatio BCFO, nec non $DLM = BDNO$, & sic indefinite.

Demonstratio.

Sit Gm particula indefinite parva Curvæ BGL, ducantur mn ad GK, & (ma) ad GF parallellæ, secantes BD, GC, DL in punctis e, n, c . Jam quia Triangula Gnm , GCA sunt similia, ideo $AC \cdot CG :: mn \cdot Gn$, id est, $AC \cdot CG :: Ce \cdot He$. Sed ex hypothefi $AC \cdot CG :: HK \cdot CF$. ergo $HK \cdot CF :: Ce \cdot He$, unde $HK \times He = CF \times Ce$; cum vero idem de omnibus similibus rectangulis demonstrari possit, cumque spatium Curvilineum DHK, à summa omnium rectangulorum $HK \times He$; & spatium Curvilineum BCFO, à summa omnium rectangulorum $CF \times Ce$ non differant; ergo $DHK = BCFO$. Q. D. E.

Schol. Si Linea DKM sit recta angulum faciens semirectum cum DL, tum coincidit hoc Theorema cum Lemmate primo, & proinde est hujus casus tantum particularis.

Notandum est, Quod datæ Curvæ BGL, DKM facile inveniatur reliqua OFN; vel datis BGL, OFN altera DKM similiter inveniri possit: tot itaque invenire possumus Figuras DHK æquales datæ cuilibet Figuræ BCFO, quot imaginari possumus Curvas BGL, id est, infinitas. Sed propositum nostrum est, solummodo Curvas DHK determinare, quæ sint similes, vel ejusdem generis cum data Curva OFN; ubi per Curvas similes, vel ejusdem generis intelligo eas, in quibus (ordinatim applicatis ad formam in problemate primo præscriptam reductis) Exponentes quantitatis abscissam denotantis habent easdem ubique relationes. His præmissis, sit

P. R. O.

P R O B. II.

Fig. 2. Data quacunque Curvâ Algebraicâ DKM, omnes Curvas OFN: huic similes invenire?

IN superiori Figura fit communis abscissa $BC=x$. Ordinata $CF=Y$. Et Curvæ BGL ordinatæ $GC=z$, & quia $GC=DH$, erit etiam Curvæ alterius DKM; abscissâ $DH=z$, cujus ordinatim applicata $HK=u$. In æquatione Curvam datam DKM definiente, pro exponente vinculi particulari ponatur exponens indefinita (r); & afficiantur ejus termini coefficientibus l, p, q, s , &c. Erit perpetuo $z=x^m$ æquatio definiens Curvas ignotas BGL, cujus ope, & æquationis datæ invenietur (per Lem. 2.) æquatio definiens omnes Curvas OFN similes datæ Curvæ DKM.

Exemp. 1. Sit æquatio $u=z'+ax\sqrt{z'+a}$ Datam curvam DKM determinans, & invenienda fit alia, quæ omnes huic similes determinet: Erit juxta præscriptum Regulæ $u=lx'+pax\sqrt{qx'+a}$, cum hac & assumpta $z=x^m$, quæsitam sic invenies. Ex Analyticis valoribus linearum AC, CG, HK exterminentur indeterminatæ quantitates u, z per communes Algebrae regulas; tum cum his tribus & quarta $CF=y$ instituat Analogia Lemmatis præcedentis, & hæc in æquationem mutata est quæsitâ. Sic per Tangentium Methodos invenietur $AC=\frac{y}{m}$, atqui patet $GC=x^m$, & substituendo x^m pro z in æquatione data (& coefficientibus ac vinculi exponente indefinitâ, affecta) erit $HK=lx^m+pax^m\sqrt{qx^m+a}$.

Sed per Lem. 2. AC. CG :: HK. CF. hoc est in terminis Analyticis.

$$\frac{y}{m} \cdot x^m :: lx^m + pax^m\sqrt{qx^m+a} \cdot y$$

Quæ Analogia, multiplicando terminos medios & extremos, dabit æquationem quæsitam, scil.

$$y = mlx^{6m-1} + mpax^{2m-1} \times \sqrt{qx^m + a}$$

Quæ definit omnes Curvas OFN similes curvæ DKM datæ. Simplicior

Simplicior tamén reddi potest, si pro exponente m substituatur alia
exponens n divisâ per maximum divisorem omnium numerorum,
qui præfixi sunt exponenti (m) in æquatione nuper inventâ. Sic
quia 2 est maximus divisor numerorum 6, 2, 4, ideo pono $m = \frac{1}{2}n$,
unde $6m = 3n$, $2m = n$, $4m = 2n$, & proinde.

$$y = m l x^{3n-1} + m p a x^{n-1} \times \sqrt{q x^{2n} + a} :$$

Exemp. 2. Sit æquatio datam Curvam DKM definiens hujus-
modi $z^{39} \times \sqrt{x^{40} + a} = u$. Cum hac & assumpta $z = x^n$ invenietur
per processum præcedentis exempli $y = m p x^{40m-1} \times \sqrt{x^{40m} + a}$: Et
facta $m = \frac{1}{40}n$, erit $y = m p x^{n-1} \times \sqrt{q x^n + a}$: Quæ definit omnes
Curvas OFN similes Curvæ datæ DKM, nam $n - 1 = 39$, &
 $n = 40$.

PROB. III.

*Datâ quâcunque Curvâ DKM, omnium huic similem simplicissimam
determinare.*

IN æquatione per *Problema 2*, inventa ponatur $n = 1$; & æquatio
illa generalis in simplicissimam resolvetur. Sic si in primo ex-
emplo ponatur $n = 1$, erit $y = m l x^2 + p a x \sqrt{q x^2 + a}$. Quæ est sim-
plicissima Curva OFN similis datæ DKM. Pariter in secundo
exemplo $y = m p \sqrt{q x + a}$ est æquatio definiens simplicissimam
Curvam OFN similem Curvæ DKM per æquationem datam de-
finitæ.

PROB. IV.

*Ex datâ Quadraturâ Figuræ cujusvis simplicissimæ BCFO, alterius
qualiscunque similis DKH Quadraturam determinare.*

IN Quadratura Analytica Figuræ BCFO pro x substituatur z .
potestates habens ex *Problema 2* & 3, cognitæ, eritque hæc
Quadratura Figuræ DHK.

Exemp. 1. Inveniendâ sic Quadratura Figuræ DHK, cujus
curvæ

curvæ proprietat sit $u = x^m \sqrt{x^2 + a}$: Ex hac & Assumpta $u = x^m$ in-
venietur per Problema 2, $y = mx^{m-1} \sqrt{x^2 + a}$: & ponendo
 $8m = n$, Erit $y = mx^{n-1} \sqrt{x^2 + a}$: Tum per Problema 3, fiat $n = 1$,
& sic $y = m \sqrt{x^2 + a}$, est æquatio definiens simplicissimam Curvam
OFN, cujus Area est æqualis Areæ Figuræ propositæ DHK. Sed
per Methodum nostram generalem BCFO = $\frac{x^2 + a}{12} \times \sqrt{x^2 + a}$. Jam
quia $z = x^2$, & $8m = n = 1$, ideo $u = x^{\frac{1}{8}}$, seu $z^{\frac{1}{4}} = x$. Substituta
ita $z^{\frac{1}{4}}$ pro x in Quadratura Figuræ simplicissimæ jam inventa ha-
betur DHK = $\frac{z^{\frac{1}{4}} + a}{12} \times \sqrt{z^{\frac{1}{4}} + a}$.

Examp. 2. Sit $u = x^{\frac{1}{2}} \sqrt{x^2 + a}$: proprietat Curvæ DKM, cujus
Area inveniendâ sit. Invenietur $y = mx^{6m-1} \sqrt{x^2 + a}$, & ponen-
do $3m = n$, erit $y = mx^{2n-1} \sqrt{x^2 + a}$; & per Problema 3, fiat $n = 1$,
unde $y = mx \times \sqrt{x^2 + a}$; quæ definit simplicissimam Curvam OFN
cujus Area (per Lem. 2.) est æqualis Areæ quæsitæ DHK. Jam
verò per Methodum generalem invenio

$$\text{BCFO} = \frac{2mx^2}{5} + \frac{2mx - 4ma}{15} \times \sqrt{x^2 + a} : \text{Quia } 3m = n = 1, \text{ ideo } m = \frac{1}{3}$$

$$\text{unde } u = x^{\frac{1}{2}}, \text{ seu } z^{\frac{1}{4}} = x; \text{ ideoque DHK} = \frac{2x^{\frac{1}{4}}}{15} + \frac{2x^{\frac{1}{4}} - 4a}{45} \times \sqrt{z^{\frac{1}{4}} + a}$$

Notandum est hujusmodi Arcuum Quadraturas analyticè ex-
pressas non semper portioni abscissæ AM (Fig. 1.) vel BC aut DH
(in hac Fig. 2.) competere, sed eandem aliquando excedere, ut in
penultimo; vel ab eadem deficere, ut in ultimo exemplo, quantita-
te quadam determinata, quæ Methodo inferius tradenda invenie-
tur. Ob hanc rationem, in superioribus exemplis posui *Areas*,
non vero AMC æqualem Quadraturis Analyticis ibi inventis:
Quodque hic posuerim BCFO, & DHK iisdem æquales, distin-
ctionis tantum gratiâ factum intellige, & in sequentibus etiam hoc
observandum erit.

Secundo notandum est, Quod in exemplis quarti Problematis,
coefficientes 1, 3, 5, &c. ut & exponentem indefinitam (r),
juxta præscriptum secundi Problematis adhibendas omiserim, pro-
pterea quod in investigatione alicujus particularis Figuræ DKH, ex
eiusdem generis simplicissimæ BCFO, sufficit æquationem Curvæ
DKM

DKM definitam immutatam servare. Ex his constare arbitror, quam egregii sit usus, hæc Figurarum cum simplicioribus comparatio, cum exinde ope unius Figuræ Quadratura ex Methodo nostra generali inveniendâ, habeatur alterius cujuscvis, ejusdem generis & vinculi, Figuræ Quadratura. Longe tamen generalior futura est hæc Methodus, si, posita vinculi exponente (r) & adhibitis coefficientibus generalibus, l, p, q, s , &c. (ut in *Prob. 2* & *3*.) Ex una simplicissima Quadratura generali, omnium similium Figurarum Quadraturæ sub una generali Expressione determinentur.

Sit ergo in sequentibus **DKH** Figura simplicissima, cujus Curvæ **DKM** æquatio habeat Vinculi exponentem indefinitam r , infinitas proinde Curvas definiens, omnes tamen ejusdem simplicitatis, quoniam in nostra methodo, Calculus eadem facilitate præcedit, si-ve magnus, si-ve parvus sit numerus r , si-ve etiam indefinitus statuatur. In Problematis enim Geometricis, quod factum facillimum est, illud simplicissimum haberi debet: in Quadraturis proinde, illæ Curvæ erunt simplicissimæ, quarum Areae sunt Quadratu facillimæ; & ejusdem simplicitatis, quæ æque faciliè Quadrari possunt. Sicut in constructione æquationum illæ Curvæ, quæ descriptæ sunt facillimæ, etiam simplicissimæ habendæ sunt. Miror itaque Carte- sium & alios, in eligendo Curvas Æquationum constructioni inservientes, non Descriptionis facilitatem, sed æquationum earum Naturas exprimentium compositionem respexisse. Sed hoc obiter. Sint etiam **BCFO** omnes Figuræ similes, Datae Figuræ **DKH**.

Ex Methodi nostræ Exemplo 8, manifestum est, quod Area **DKH** sit quadrabilis quando in æquatione $u = x \times \sqrt{px + a}$. Defini- ente Curvæ **DKM**, exponens r est numerus integer & Positivus, aut nihilo æqualis. Sit ergo

S. 1. ∞ , unde $u = \sqrt{px + a}$, ex hac & assumpta æquatione $x = u^2$ invenietur per *Prob. 2*; $y = mx^{n-1} \times \sqrt{px + a}$; quæ definit omnes Curvas **OFN**, similes Curvæ **DKM**; & **DKH=BCFO** per *Lem. 2*. atqui

$$\text{DKH} = \frac{r s z}{r+1} + \frac{r s a}{r+1 \times p} \times \sqrt{p x + a}.$$

E

Substitu-

Substituendo itaque x^m pro z in hac data vel inventa Quadratura erit.

THEOR. I.

$$BCFO = \frac{rsx^m}{r+1} + \frac{rsa}{r+1 \times p} \times \sqrt{px^m + a}$$

Quod continet Quadraturas omnium Figurarum BCFO, quarum Curvæ OFN definiuntur æquatione generali per Prob. 2. inventa.

§ 2. Sit $c=1$, unde $z=x\sqrt{px+a}$: ex qua, cum assumpta $z=x^m$ per Prob. 2. inveniatur, $y=msx^{2m-1} \times \sqrt{px+a}$. Quæ definit omnes Curvas OFN similes DKM, & in quibus DKH=BCFO. Sed

$$DKH = \frac{rsx^2}{2r+1} + \frac{rsa^2}{2r+1 \times r+1 \times p} + \frac{rsa^2}{2r+1 \times r+1 \times pp} \times \sqrt{px+a}$$

Unde,

THEOR. II.

$$BCFO = \frac{rsx^m}{2r+1} + \frac{arsx}{2r+1 \times r+1 \times p} + \frac{rsa^2}{2r+1 \times r+1 \times pp} \times \sqrt{px+a}$$

§ 3. Sit $c=2$, unde $z=x^2\sqrt{px+a}$: ex qua, cum æquatione assumpta $z=x^m$ inveniatur per Prob. 2, $y=msx^{2m-1} \times \sqrt{px+a}$, quæ definit omnes Curvas OFN similes DKM, & in quibus DKH=BCFO, sed

$$DKH = \frac{rsx^3}{3r+1} + \frac{rsa^2}{3r+1 \times 2r+1 \times p} + \frac{2r^2sa^2x}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times pp} + \frac{2r^2sa^2}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times ppp} \times \sqrt{px+a}$$

THEOR.

THEOR. III.

$$BCFO = \frac{rsx^{3n}}{3r+1} + \frac{rsax^{2n}}{3r+1 \times 2r+1 \times p} - \frac{2r^2sa^2x^n}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times pp} +$$

$$+ \frac{2rrrsas^3}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times p^3} \times \sqrt{px^n + a} :$$

§ 4. Sit $a=3$, unde $x=x^3 \times \sqrt{px+a}$, quæ definit Curvas DKM, ex qua & æquatione assumpta $z=x^n$, per Problema secundum invenietur $y=mx^{4n-1} \times \sqrt{px^n+a}$, quæ definit Naturas omnium Curvarum OFN, in quibus DKH=BCFO per Lem. 2. Sed

$$DKH = bx^4 + cax^3 + da^2x^2 + ea^3x + fa^4 \times \sqrt{px+a}, \text{ unde}$$

THEOR. IV.

$$BCFO = bx^{4n} + cax^{3n} + da^2x^{2n} + ea^3x^n + fa^4 \times \sqrt{px^n+a}$$

Quod continet Quadraturas omnium Figurarum BCFO, quarum Curvæ OFN præcedenti æquatione definiuntur. Atque hoc modo computari possunt Theoremata pro quibuscumque aliis exponentis n valoribus, nimirum $n=4, 5, 6, 7$, &c. quousque placent. Coefficientes b, c, d, e, f , in ultimo Theoremate per Methodum nostram generalem determinantur, scil.

$$b = \frac{rs}{4r+1}, c = \frac{rs}{4r+1 \times 3r+1 \times p}, d = \frac{3r^2s}{4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times pp},$$

$$e = \frac{6rrrs}{4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times ppp}, f = \frac{6rrrs}{4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times ppp}$$

Ex his Theorematis habetur Quadratura omnium Figurarum, quarum Curvæ definiuntur per æquationes ad aliquam sub hîc inventis contentam; quoddam vero sit Theorema, cui particularis aliqua Figura referri debeat, ex relatione exponentium quantitatis x abscissam denotantis cognosces, post reductionem ordinatæ ad debitam formam; nam quia $m=1$ in primo, $2m=1$ in secundo, $3m=1$ in tertio, $4m=1$ in quarto, &c. sunt exponentes quantitatis

$$\text{Area} = \frac{1}{7} x^7 - \frac{1}{9} cx^9 - \frac{1}{10} c^2 x^{10} - \frac{1}{10} c^3 x \sqrt{x^2 - c^2} :$$

Exemp. 4. Invenienda sit Quadratura Figuræ, cujus Curva sit $yc^4 - 2yc^2 x^2 + yx^4 = 4x$. Ordinata ad præscriptam formam reducta, Erit $y = 4x^{-\frac{1}{2}} \sqrt{-x^2 + c^2}$. Quia $\frac{1+1}{2} = 1$, Ideo hæc Figura ad Theor. 1, referenda est, & facta debita comparatione ut in præcedentibus invenitur $r = \frac{1}{2}$, $i = \frac{1}{2}$, $m = \frac{1}{2}$, $p = -1$, $a = c^2$, Quibus in Theor. 1, substitutis, erit qualita

$$\text{Area} = -2x^2 + 2c^2 x \sqrt{-x^2 + c^2} = \frac{-2x^2 + 2cc}{\sqrt{c^2 - 2c^2 x^2 + x^4}} \cdot \frac{2}{c^2 - x^2}.$$

In Exemplo decimo ostensum est, Aream semper posse Quadrari, quando in æquatione $u = x^n + pax^{n-1} \sqrt{qx + a}$; exponens n est Numerus integer & affirmativus: unde alia prædibit series Theorematum, ex vario quantitatis n valore dependentium. Sit itaque

§ 5. $n=1$, unde $u = x + pax \sqrt{qx + a}$ est æquatio definiens Curvas DKM, ex qua & assumpta $z = x^n$ invenietur per Problema secundum $y = mx^{n-1} + mpax^{n-1} \sqrt{qx + a}$, quæ exprimit Naturas omnium Curvarum OFN, similes Curvis DKM; & in quibus per Lem. 2, DKH = BCFO, sed DKH = $bx^m + cax^n + daa$ $x \sqrt{qx + a}$. Substituendo x^n pro x , erit

THEOR. V.

$$\text{BCFO} = bx^m + cax^n + daax \sqrt{qx^n + a} :$$

Quod continet Quadraturas omnium Figurarum BCFO similium Figuris DHK: Quantitates b, c, d per Methodum nostram generalem sic determinatas inveni.

$$b = \frac{rs}{2r+1}; c = \frac{2rrpq + rpq + rs}{2r+1xr+1xq} + d = x \cdot \frac{2rrpq + pq - rs}{2r+1xr+1xq};$$

§ 6. Sit

§ 6. Sit $n=2$, unde $u=rxz+pxx\sqrt{qz+a}$ est æquatio definiens Curvas DKM, ex qua & assumpta $z=x^n$ (definiens semper Curvas BGL) invenietur per Prob. 2.

$$y=msx^{2m-1}+mpax^{2m-1}x\sqrt{qx^n+a}$$

Quæ definit Naturas omnium Curvarum OFN, ejusdem generis cum Curvis DKM, in quibus DKH=BCFO per Lem. 2. sed

$$DHK=bz^2+caz^2+daax+ea^2x\sqrt{qz+a}; \text{ posito } x^n \text{ pro } z, \text{ erit}$$

THEOR. VI.

$$BCFO=bx^{2n}+cax^{2n}+daax^n+ea^2x^n\sqrt{qx^n+a}; \text{ \& in utraque}$$

$$b=\frac{rs}{3r+1}; c=\frac{3rpg+pg+rs}{3r+1x2r+1xq}; d=\frac{3rpg+pg-2rs}{3r+1x2r+1xr+1xqg};$$

$$e=-\frac{rrx}{3r+1x2r+1xr+1xqg}$$

§ 7. Sit $n=3$, unde $u=rx^3+pxx^2x\sqrt{qz+a}$ est æquatio definiens DKM, ex qua & assumpta $z=x^n$ invenietur per Problema secundum, $y=msx^{3m-1}+mpax^{3m-1}x\sqrt{qx^n+a}$ æquatio definiens omnes similes Curvas OFN, in quibus DHK=BCFO per Lem. 2.

Sed DHK= $bz^3+caz^3+da^2z^2+ea^2z+fa^2x\sqrt{qz+a}$; ponatur x^n pro z .

THEOR. VII.

$$BCFO=bx^{3n}+cax^{3n}+da^2x^{2n}+ea^2x^n+fa^2x^n\sqrt{qx^n+a}$$

$$\text{in quo } b=\frac{rs}{4r+1}; c=\frac{4rpg+pg+rs}{4r+1x3r+1xq}; d=\frac{4rpg+pg-3rs}{4r+1x3r+1x2r+1xq};$$

$$e=-\frac{r^2x}{4r+1x3r+1x2r+1xr+1xq}; f=\frac{r^2x}{4r+1x3r+1x2r+1xr+1xq}$$

$$\frac{8rpg+3pg-6rs}{4r+1x3r+1x2r+1xr+1xq}$$

§ 8. Sit

§ 8: Sit $n=4$, unde $u=x^4+pa^2x^2\sqrt{qx+a}$ est æquatio definiens Curvas DKM; ex qua cum assumpta $z=x^n$ invenietur per Prob. 2.

$y=mx^{5n-1}+mpax^{4n-1}\sqrt{qx+a}$ æquatio definiens omnes similes Curvas OFN, in quibus DHK=BCFO per Lem. 2. Sed

$$\text{DHK} = bx^4 + ca^2x^2 + da^2x^2 + ea^2x^2 + fa^2x + ga^2x\sqrt{qx+a}; \text{ Ergo};$$

THEOR. VIII.

$$\text{BCFO} = bx^{5n} + cax^{4n} + da^2x^{3n} + ea^2x^{2n} + fa^2x^n + ga^2x\sqrt{qx+a}:$$

$$\text{In quo } b = \frac{rs}{5r-1}; \quad c = \frac{5r^2pq+rpq+rs}{5r+1 \times 4r+1 \times q}; \quad d = r \times \frac{5rpq+pq-4rs}{5r+1 \times 4r+1 \times 3r+1 \times q};$$

$$e = -r^2 \times \frac{15rpq+3pq-12rs}{5r+1 \times 4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times q};$$

$$f = r^2 \times \frac{3orpq+6pq-24rs}{5r+1 \times 4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times q};$$

$$g = -r^2 \times \frac{3orpq+6pq-24rs}{5r+1 \times 4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times q};$$

Ex his patet, non modo æquationum Curvas OFN, sed etiam Theorematum, earum Areas BCFO determinantium progressus in infinitum; & facile est innumeras alias Theorematum series formare. Pro huiusmodi Figuris, quarum Valor Analyticus ordinatim applicatarum ita reduci possunt, ut duobus tantum existentibus terminis sub Vinculo, duo etiam in illos multiplicati, extra vinculum existant. Ex Methodo mea generali Exemplis 8 & 10 illustrata, inveni Aream DHK posse Quadrari quando in æquatione

$u=x^2+pa^2x^2\sqrt{qx+a}$ Naturam Curvæ DKM definiente, exponentes n , c sunt numeri integri & positivi, posito $n=c$. Præcedens Theorematum series, quatuor ultimis Sectionibus inventa, est Casus officinæ primus, in quo nempe $c=1$; Casum secundum (in quo $c=2$) adjiciam; cuique visum fuerit reliquos eodem modo prosequatur.

Existente itaque $c=2$, erit $u=x^2+pa^2x^{2-2}\sqrt{qx+a}$: unde per Methodum nostram generalem invenietur

Area

$$\text{Area} = bx^{n+1} + cx^n + dx^{n-1} + ex^{n-2} + fx^{n-3} + gx^{n-4} \text{ \&c.} \\ \times \frac{1}{2} \sqrt{qx + a} :$$

$$\text{In qua } b = \frac{2rs}{n+1xr+1} ; c = \frac{2rs}{n+1xr+1 \times n \times r + 1 \times q} ;$$

$$d = \frac{n+1xr+1 \times n \times r + 1 \times 2rpq^2 - 2nrrs}{n+1xr+1 \times n \times r + 1 \times n - 1 \times r + 1 \times q} ; e = \frac{2rp - n - 1 \times rd}{n - 2 \times r + 1 \times q} ;$$

$$f = -\frac{n-2 \times re}{n-3 \times r + 1 \times q} ; g = -\frac{n-3 \times rf}{n-4 \times r + 1 \times q} ;$$

Eodem modo sequens terminus erit $ba^e x^{n-5}$, in quo

$$b = -\frac{n-4 \times rg}{n-5 \times r + 1 \times q} .$$

Ex his patet, horum progressus in infinitum: & ob continuam multiplicationem ex $n-2 \times n-3 \times n-4$, &c. in numeratoribus coefficientium; ideo si sit $n=2$, tum e erit ultimus; si $n=3$, f erit ultimus; si $n=4$, ergo g erit ultimus Terminus, qui in $\frac{1}{2} \sqrt{qx+a}$ multiplicatus constituet Quadraturam quaesitam Areae DKH.

Determinatis generaliter coefficientibus, Theorematum computatio, nullo fere negotio computatur.

§ 9. Sit $n=2$, unde $x = x^2 + pax \sqrt{qx+a}$: ex qua cum aequatione assumpta $z = x^n$, invenietur $y = m x^{3n-1} + m p a x \times \sqrt{qx+a}$: quae exprimit naturas omnium Curvarum OFN similium Curvis DKM, &c. in quibus (per Lem. 2.) DHK = BCFO.

$$\text{Sed DHK} = bx^3 + cx^2 + da^2x + ea^2 \times \sqrt{qx+a} :$$

THEOR.

THEOR. IX.

$$BCFO = bx^n + cx^{n-1} + dx^{n-2} + ex^{n-3} \sqrt{qx} + a;$$

In qua (juxta præcedentes coefficientium determinationes generales)

$$b = \frac{rs}{3r+1}; c = \frac{rs}{3r+1 \times 2r+1 \times q}; d = \frac{6r^2pq^2 + 5r^2pq^2 + r^2pq^2 - 2r^2s}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times q};$$

$$e = \frac{6r^2pq^2 + 5r^2pq^2 + 2r^2s}{3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times q^2}.$$

§ 10. Sit $n=3$, unde $x = x^3 + px^2 \sqrt{qx} + a$: Ex qua &c. a sumpta $z = x^n$ invenietur per Prob. 2. $y = mx^{2m-1} + m^2qax^{2m-1} \times \sqrt{qx} + a$: quæ definit omnes Curvas OFN, quarum exponentes abscissarum z , x easdem habent relationes. Seq

$$DHK = bx^4 + cx^3 + dx^2 + ex \sqrt{qx} + a:$$

THEOR. X.

$$BCFO = bx^n + cx^{n-1} + dx^{n-2} + ex^{n-3} \sqrt{qx} + a.$$

In quo (juxta generales coefficientium determinationes § 9. præmissas)

$$b = \frac{rs}{4r+1}; c = \frac{rs}{4r+1 \times 3r+1 \times q}; d = \frac{12r^2pq^2 + 7r^2pq^2 + r^2pq^2 - 3r^2s}{4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times q};$$

$$f = \frac{12r^2pq^2 + 7r^2pq^2 + r^2pq^2 + 6r^2s}{4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times q};$$

$$e = \frac{12r^2pq^2 + 7r^2pq^2 + r^2pq^2 + 6r^2s}{4r+1 \times 3r+1 \times 2r+1 \times r+1 \times q^2}.$$

Jamque ea omnia complexus sum, quæ spectant ad Quadraturas Figurarum BCFO, deducibiles ex similibus Figuris
F DHK;

DHK, quare ordinatæ Analyticè expressæ sint $u = x^r + pa^2x^{r-2} \times \sqrt{qx^2 + a^2}$: existente x unius dimensionis sub vinculo. Et pro aliis suppositis intra vinculum ejus dimensionibus, alia infinita Theoremata computari possunt: plerumque tamen non sine aliquibus Quadrabilitatis restrictionibus: nullas certè hæcenus tractare contigit, præter jam memoratas, quæ absolute Quadrari possunt, quando Ordinata duos extra vinculum terminos, in totidem sub vinculo multiplicatos habet. Theorema unum aut alterum, Ex Figuris DHK habentibus x sub vinculo deducta adjiciam.

§ 11. Sit $u = x^r + pa^2x^r \sqrt{qx^2 + a^2}$ æquatio definient Curvas DKM, ex qua cum Assumpta $x = x^n$, invenietur per Problema 2.

$y = msx^{3m-1} + mpa^2x^{m-1} \times \sqrt{qx^{2m} + a^2}$: quæ definit omnes Curvas OFN similes Curvis DKM. Sed

$$DHK = \frac{rsx^3}{3r+2} + pa^2x^r \sqrt{qx^2 + a^2}. \text{ Unde}$$

THEOR. XI.

$$BCFO = \frac{rsx^3}{3r+1} + pa^2x^r \sqrt{qx^2 + a^2}.$$

Et per Methodum nostram exemplis 11, 12, 13, explicatam invenietur Quadrabilitatis conditio $= \frac{3r^2q + 2pq}{r}$.

§ 12. Sit $u = x^r + pa^2x^r \sqrt{qx^2 + a^2}$. Ex qua tum assumptæ æquatione invenietur per Problema 2.

$$y = msx^{3m-1} + mpa^2x^{m-1} \sqrt{qx^{2m} + a^2}.$$

Quæ definit omnes Curvas OFN similes, Curvis DKM. Sed

$$DHK = \frac{rsx^3}{3r+2} + \frac{pa^2x^3}{3} \sqrt{qx^2 + a^2}: \text{ Et substituo } x^n \text{ pro } x, \text{ erit.}$$

THEOR.

THEOR. XIII

$$BCFO = \frac{rsx^m}{sr+2} + \frac{pa^2x^m}{3} \times \sqrt{qx^m+a} :$$

Quadrabilitatis conditio Methodo superiori inventa, est
 $s = \frac{srpq+2pq}{3r}$. Obiter hic notari velim Figuram illam, cujus
 Quadraturam exhibuit Dominus D. T. in Actis eruditorum, ad hoc
 Theorema reduci. Aequatio definiens ejus Curvam est

$$y = \frac{9ccx - 12cx^2 + 4x^3}{2c - x}.$$

Reducta itaque Ordinata ad formulam

Sectionis 12, erit $y = -2x^{\frac{1}{2}} + 3cx^{\frac{1}{2}} \times \sqrt{-x+2c}$: ex comparatione debita hujus, cum generali illam includente, patet $2m=1$, $3m-1=\frac{1}{2}$, $5m-1=\frac{3}{2}$, ex quibus $m=\frac{1}{2}$; similiter $r=-2$, $a=2c$, $q=-1$; $ms=-3$, unde $s=-4$; $mpa^2=3c$, unde $p=3$. His valoribus quantitatum m, r, a^2, q, s, p . In Theoremate generali substitutis, invenietur

$$\text{Area} = -x^{\frac{1}{2}} + 2cx^{\frac{1}{2}} \times \sqrt{-x+2c} = \frac{-\sqrt{x^2+2c}\sqrt{x}}{\sqrt{2c-x}} = \sqrt{2cx-x^2} :$$

Tertius Figurarum Ordo hic est, in quo ordinatim applicata tres habet terminos extra vinculum multiplicatos in duos sub vinculo; pro quibus Theoremata generalia computantur ut in precedentiibus. Exempli gratia,

§ 13. Sit $s=sx^2+px+la \times \sqrt{qx+a}$, aequatio definiens DKM, ex qua cum assumpta $z=x^m$ invenietur per Problema 2.

$y = \frac{msx^{2m-1} + mpx^{m-1} + mla^2x^{m-1} \times \sqrt{qxm+a}}{2m-1}$; quae definit omnes Curvas OFN ejusdem generis cum DKM, & in quibus DKH = BGFQ per Lem. 2. Sed

$$DKH = \frac{2s}{3} + \frac{cx^2}{3} + \frac{la^2x}{3} + \frac{ca^2}{3} \times \sqrt{qx+a}; \text{ unde}$$

THEOR. XIII.

$$BCFO = bx^{3n} + cax^{2n} + da^2x^n + ea^3 \times \sqrt[n]{qx^n + a}.$$

$$\text{In quo } b = \frac{rs}{3r+1}; \quad c = \frac{6r^2pq + 2rp + 2rs}{3r+1 \times r + 1 \times 2q};$$

$$d = \frac{3r^2 + 1 \times 2r + 1 \times r/q^2 + 3r^2pq + rpq + 2r^2s}{3r+1 \times 3r + 1 \times r + 1 \times q^2};$$

$$e = \frac{6r^2 + 5r^2 + r \times lq^2 - 3r^2pq - r^2pq + 2r^2s}{3r+1 \times 3r + 1 \times r + 1 \times q^2};$$

Facile esset horum Theorematum series, quousque placet, continuare, nec non eorum progressum in infinitum detegere. Ex Methodo enim generali statim apparet, hunc Figurarum ordinem semper posse quadrari, quando $x = x^2 + pax^{n-1} + lax^{n-2} \times \sqrt[n]{qx^n + a}$, modo sit numerus Integer & affirmativus. Atque sic progrediendum est ad altiores Figurarum ordines, in quibus ordinata habet quatuor, quinque, &c. terminos extra vinculum, multiplicatos in duos terminos sub vinculo inclusos.

Atque jam Methodum hanc plusquam satis explicuisse spero, ita ut alia processum Figuris, quales ordinatae habent tres, quatuor, quinque, &c. terminos sub vinculo, in quosdam extra illud multiplicatos, ulteriori explicatione non indigeat. Sic candidè fateri æquum est, non semper hoc modo Figuras simplicissimas comparari. Atqui me, quod susceperam, praestitisse sufficiat, Methodum exhibendo, quæ Figuræ cum simplicissimis ejusdem generis comparari possint.

Hic vero speculatio notari dignissima occurrit, nimirum non semper dari immediatum processum à Figura proposita ad simplicissimam, quæcum illius Area comparari potest: sed interdum duas, interdum tres, interdum quatuor, &c. intermediæ Figuras, quarum prima simplicior est quam proposita, & secunda quam prima, tertia quam secunda, quarta quam tertia, & sic deinceps, donec tandem ad omnium absolute simplicissimam perveniat. Harum Figurarum, à simplicioribus ad magis magisque in infinitum compositas, progressus ex Lem. 2. facillimè sic deducitur.

In

In adjecta Figura sint tres quælibet Curvæ bg^l , bfn (quarum axis bd , Ordinatz ld , dn) dkm (cujus axis dl) ita inter se relatæ, ut ductis à quovis puncto g (in Curva bg^l) tangente ga , necnon gcf , gbk parallelis ad ldn & bd ; sit perpetuo. $ac. cg :: bk. cf$. Tum à puncto o ducatur oq ad bd parallela, sitque duæ aliæ Curvæ oxd , ois (quarum axis ob) ita ad præcedentem Curvam bfn relatæ, ut producta foq , donec occurrat Curvæ oxd in puncto x , à quo ducatur Tangens xx , & xpi ad bd parallela, sit perpetuo $ap. px :: cf. pi$. Tum à puncto o ducatur oq ad bd parallela, sitque duæ aliæ Curvæ irb , itT ita ad præcedentem ois relatæ, ut producta ipx , donec occurrat Curvæ irb , in puncto r , & ductis Tangente rq , ordinatis ri , in , sit semper $es. r :: pi. in$. His, inquam, positis, erit, $iru = opi = bcf = dbk$; quarum opi est simplicior quam iru , & bcf simplicior quam opi , & dbk simplicior quam bcf . Atque sic alias Figuras, magis quam iru gradatim compositas invenies: earumque Naturas æquationibus Algebraicis definire licet, data nimirum prima Figura DHK , necnon datis vel assumptis æquationibus Curvarum bg^l , oxd , irb , ad quas nempe ducuntur tangentes ag , xx , qx . Exempli gratia. Sic notatis quantitibus, $bc = px = x$, $cg = db = x_2$

$cf = x_1$, $dk = x_3$, $op = or = x_4$, $pi = p$, $z = x_5$, $in = x_6$. Sit $a = \sqrt{x_1 x_2 + x_3}$, $x = x_4$, & $x_1 = p + x_5$, & $x_2 = x_6$. ex his per Analogias ante positas invenitur, $y = 2x\sqrt{x_1 x_2 + x_3} + x_3$, quæ definit Curvam bfn , & $p = 4x_1^2 + 8x_2^2 + 2x_3^2 + 2x_4^2 + 2x_5^2 + 2x_6^2$. Quæ definit Curvam ois ; & deniq; $z = 8x_1^2 + 12x_2^2 + 4x_3^2 + 2x_4^2 + 2x_5^2 + 2x_6^2$; quæ definit Curvam itT . Et quamvis ejus æquatio sit per quam composita, tamen pater illius Quadraturam, ex Parabolæ dbk Quadratura deprehendere; ita ut hac cognita, illa pariter innotescat, modo daretur regressus à Curva itT , ad Curvam ois , & ab ois ad Curvam bfn , & tandem à bfn ad parabolam dkm . Esset quidem, hoc, aliqd in Geometria, Algebra Analogum præstare; sicut in hac, ex quantitibus quibusdam datis, per varios æquationum resolutionis gradus, ex una in aliam fit transitus, donec tandem in æquationem omnino cognitam perveniatur; sic in illa, ex data Curva itT , (cujus Area iru est incognita) per varias intermedias Curvas ois , bfn fiat transitus, donec tandem ad Curvam dkm cognita Quadraturæ perveniretur. Hanc itaque nobilissimam speculationem, illi, qui eam pro sua dignitate tractare possunt, relinquo.

Et ob id in similibus ex ista methodo deprehendere possunt. Atque ista Methodi hujus partem priorem me absolvisse puto, si per ea adhibeam, ad Quadraturæ Repressiones Analyticas spectantia, vel similes quædam alia methodos.

De Quadraturarum Expressione Analytica.

JAM præmonui Arcarum Expressiones Analyticas nostra Methodo inventas, ab initio Abscissæ non semper computari, sed ab ea aliquando deficere, & eandem aliquando excedere quantitate quadam determinata. Notandum itaque punctum illud, à quo Arcæ computantur, esse interdum supra initium Abscissæ, interdum in ipso ejus initio, interdum etiam infra illud; & non raro prorsus imaginarium esse. Distinctionis gratia, cui expressio sic inventa competit, licebit *punctum simplicissimæ Expressionis* appellare.

Notandum secundo, quod si Arcæ Expressio Analytica in se contineat terminum determinatum, tum infallibiliter ab initio Abscissæ non computetur: Sin indeterminata quantitas Abscissam designans omnes ejus terminos afficiat, tum præcisè Arcæ Abscissæ adjacenti conveniat. Duo itaque hic præstanda sunt; primo, Data quavis Arcæ Expressione Analytica, punctum, à quo computatur, invenire. Secundo, Dato puncto simplicissimæ Expressionis, invenire Expressionem Abscissæ convenientem.

Cum totius Methodi nostræ fundamentum in eo positum sit, ut inveniatur Curva FGH, cujus intercepta PM sit æqualis ordinatum applicatæ MC in Figura Quadranda AMC. Proinde si Geometricè describatur Curva FGH, (quam ob usum suum, *Quadraticam* in posterum vocabo) ex illius relatione ad Quadrandam AMC, hæc duo quæsitæ statim innotescunt.

Assumatur itaque casus particularis Exempli 9, in quo $r=2$, unde $z = \sqrt{1+x\sqrt{1+x}}$; est æquatio definiens Curvam NC, in qua abscissa AM = x , ordinata MC = z , & AN = $a\sqrt{a}$. Atque $4x^2 + 8xz + 4z^2 = x^2$ æquatio definiens Quadratricem

FGH, quæ Geometricè descripta cum axe concurrit in puncto H, supra initium abscissæ A. Dico punctum illud H, esse punctum simplicissimæ expressionis, & proinde $\frac{1}{2}$ GM $q = \frac{1}{2} \pi x$ non esse expressionem Arcæ AMCN abscissæ AM competentis, sed, *curva*
nuata

quata Curva NC ad H. esse Aream HMC; adeoque excedere Aream abscissæ adjacentem, toto spatio trilineo $HAN = \frac{1}{2} FAq$.

Secundo, Assumatur Exemplum secundum, in quo $x = y\sqrt{y+a}$ Fig. 5. definit Quadrantem AMC, & $\frac{12y^2 + 4ay - 8a^2}{15} \times \sqrt{y+a} = xx$ Quadraticam

FHG, quæ Geometricè descripta concurret cum axe in puncto simplicissimæ expressionis H infra initium abscissæ A, ita ut integra Quadratrix sit FHG, in qua, crescentibus abscissis, decrescunt ordinatæ, donec in puncto concursus H prorsus evanescant. Dein ab hoc puncto H, crescentibus abscissis, crescent pariter ordinatæ usque in infinitum. Patet itaque $\frac{1}{2} GMq = \frac{1}{2} xx$ non integræ Areæ AMC, sed illius tantum parti HMCN competere; adeoque Expressio superius inventa deficit ab ea, quæ Abscissæ AM adjacet, toto spatio trilineo $HAN = \frac{1}{2} AFq$.

Assumatur tertio, Exemplum primum in quo $x = y\sqrt{y+a}$ Quadrantem Fig. 6. AMC, & $\frac{2y^2 + 2a^2}{3} \times \sqrt{y+a} = x^2$ Quadratricem FG

definiunt; hæc autem Geometricè descripta nusquam cum axe concurret, sed ab eodem (continuata) versus K deflectit: Quocasu punctum simplicissimæ expressionis more imaginarium est. Patet itaque $\frac{1}{2} GMq = \frac{1}{2} x^2$, non competere Areæ AMC abscissæ AM adjacenti, sed eandem excedere toto spatio $\frac{1}{2} FAq$. Hæc omnia ex Lemmate primo tam evidenter sequuntur, ut iis demonstrandis inherere superfluum esset. Quæque de his tribus Figuris dicta sunt; omnibus aliis facillimè applicari possunt. Superest tantum, ut ostendam quo pacto, punctum simplicissimæ Expressionis H, necnon $\frac{1}{2} FAq$ spatium deficiens vel excedens Aream quæsitam AMC Analyticè inveniat.

Ex dictis manifestum est, punctum simplicissimæ expressionis H, illud esse in quo Quadratrix cum axe concurret, id est, ubi ordinatæ applicatæ x evanescent, seu nihilo fiunt æquales: Eo proinde si in æquatione Quadratricem definiente ponatur $x=0$, hæc resoluta dabit longitudinem abscissæ y , juxta quam Quadratrix cum axe concurret, quod punctum est simplicissimæ expressionis H quæsitum: quod si valor quantitatis y sic inventus, fuerit affirmativus, tum Quadratricis cum axe concursus H erit infra initium Abscissæ A, & proinde Area Methodo superiori inventa deficiet ab area quæsitâ AMC toto spatio $\frac{1}{2} FAq$: sin valor quantitatis y fuerit negativus, tum H erit supra A; sin denique valor quantitatis y fuerit impossibilis, tum punctum H imaginarium est. Sic in primo

horum

horum trium Exemplo, si ponatur $x=0$ in aequatione Quadratricis definiente, scil.

$$\frac{4y^2 + 8ay + 4a^2}{5} \times \sqrt{y^2 + a^2} = x^2; \text{ erit, } \frac{4y^2 + 8ay + 4a^2}{5} \times \sqrt{y^2 + a^2} = 0,$$

Fig. 4. quae reducta dabit $y = -a$. Sumptâ itaque AH, (supra A quia valor ejus est negativus) erit H punctum quaesitum.

Et in secundo Exemplo ubi $\frac{12y^2 + 4ay + 8a^2}{15} \times \sqrt{y^2 + a^2} = x^2$, si po-

Fig. 5. natur $x=0$, erit $\frac{12y^2 + 4ay + 8a^2}{15} \times \sqrt{y^2 + a^2} = 0$, quae reducta dabit $y = +\frac{1}{2}a = AH$, cadente H infra A, quia y est valoris affirmativi.

Fig. 6. In tertio Exemplo, ubi $\frac{2y^2 + 2a^2}{3} \times \sqrt{y^2 + a^2} = x^2$, posito $x=0$, erit $\frac{2y^2 + 2a^2}{3} \times \sqrt{y^2 + a^2} = 0$, unde $y = \sqrt{-a^2}$; qui valor cum sit im-

possibilis, concludendum est punctum H esse imaginarium, & proinde Quadratricem nusquam cum Axe concurrere.

Ex dictis pariter manifestum est, AF esse ordinatam Quadratricis inno abscissae convenientem, id est, ubi $y=0$. Et proinde si ponatur $y=0$, in aequatione Quadratricis definiente, haec reducta dabit $\frac{1}{2}AFq$ spatium excedens vel deficiens ab Aree Expressione Analytica Methodo generali invenienda. Illud proinde ab hac subtractum, quando H cadit supra A, vel etiam quando H imaginarium est, dabit Quadraturam Aree quaesitae AMC, abscissae AM competentis: Sin H cadit infra A, addendum est spatium $\frac{1}{2}FAq$ expressioni Aree Methodo generali invenienda, ut inde habeatur Quadratura Aree quaesitae AMC.

Sic in primo trium Exemplo, si ponatur $y=0$,

Fig. 4. erit $\frac{4a^2}{5} \sqrt{a^2} = x^2$, unde $\frac{2a^2}{5} \sqrt{a^2} = \frac{1}{2}xx$, & quia H hic cadit supra A, ideo

$$\frac{12y^2 + 4ay + 8a^2}{15} \times \sqrt{y^2 + a^2} = \frac{2a^2}{5} \sqrt{a^2} = AMC = \frac{1}{2}GM + \frac{1}{2}FA,$$

Et

Et in secundo Exemplo, si ponatur $y=0$, erit $\frac{2a^2}{15} \sqrt{a} = \frac{1}{2} x = \frac{1}{2}$
 FAg , & quia H hic est infra A, ideo Fig. 5.

$$\frac{6y^2 + 2ay - 4a^2}{15} \times \sqrt{y + a} + \frac{2a^2}{15} \sqrt{a} = AMC = \frac{1}{2} GMg + \frac{1}{2} FAg.$$

In tertio denique Exemplo, ponatur $y=0$, & erit $\frac{2a^2}{3} = xx$, un- Fig. 6.
 de $\frac{a^2}{3} = \frac{1}{2} xx = \frac{1}{2} FAg$. Et qui H hic imaginarius est, ideo

$$\frac{y^2 + a^2}{3} \times \sqrt{y + a} - \frac{a^2}{3} = AMC = \frac{1}{2} GMg + \frac{1}{2} FAg.$$

Atque hoc modo procedendum est in omnibus aliis Quadraturis Analyticè expressis, siue illæ particulares, siue generales fuerint. Ita ut nunquam necesse sit Quadratricem Geometricè describere, posito enim (in æquatione Quadratricem definiente) $x=0$, habetur punctum H, & posito rursus $y=0$, habetur spatium $\frac{1}{2} FAg$; ut ostensum est. Quodque in tribus superioribus exemplis Quadratrices Geometricè describere præscripserim, id ideo factum est, ut harum Regularum fontem aperirem.

Methodus Determinandi Tangentes Linearum Transcendentium.

Fig. 7.

SIT AD Curva Transcendens cujuscunque generis; AC Curva illa quæ Transcendentis speciem determinat. Sitque Abscissa communis $AB=y$, Transcendentis ordinata $BD=x$, alterius Curvæ AC ordinata $BC=v$, quantitas Transcendens, seu portio Curvæ $AC=\phi$: Sintque Dd , Cc particule Curvarum AD, AC indefinite parvæ; DE Tangens Curvæ AD, CF Tangens Curvæ AC, occurrentes Axi in punctis E, F; ducantur dd ad DC, & DH, CI ad AB parallelæ: ceteræ autem quantitates sic notentur; incognita quæsitæ $EB=a$, $FB=b$, $FC=e$, $DH=Bb=CI=m$, $Hd=c$, $Cc=n$.

LEMMA.
Quia $FC:FB::Cc:Cb$. Hoc est, $e:b::n:m$. Ideo
erit $n=\frac{me}{b}$.

REGULÆ

1. In æquatione Curvam AD definiente, pro y ponatur $y+m$, pro x ponatur $x+e$, & pro v ponatur $v+n$, hoc est, $v+\frac{me}{b}$.
2. Auferantur ex æquatione sic composita omnes termini in quibus nec (m) nec (e) reperiuntur. 3. Auferantur omnes termini in quibus (m) vel (e) sunt in seipsas, vel se invicem multiplicata. 4. In æquatione reliqua pro (m) substituitur ubique (e) , & pro (e) substituitur x ; unde æquatio secundum Algebrae regulas reducta dabit valorem Analyticum quantitatis x tangentem quæsitam DE determinantis.

Omitto Regulæ hujus demonstrationem, quoniam deducitur ex generali omnium Methodorum fundamento, apud Geometras passim noto, & dilucidè à D.D. *Barrow* explicato.

Exemp.

tam quæ lineam Curvam designat, quæque æquationem alterius Curvæ ingreditur.

Ex Corollario Lemmatis primi Part. 1. patet Quadraturam cujus-
cunque Figuræ AMC dependerè ab alia linea Curva FGH cujus
intercepta PM sit æqualis applicatæ MC in Curva AC Figuram
Quadrantam terminantè. Deq; his notatu dignissimum est, quod si
AC sint Curvæ primi generis tum Quadratrices FGH aliquando
sunt Curvæ primi, aliquando etiam secundi generis; & si AC sint
Curvæ secundi generis; tum Quadratrices FGH aliquando sunt Cur-
væ secundi, aliquando etiam tertii generis: & universaliter, cujus-
cunque generis sint Curvæ AC, tamen Quadratrices FGH aliquan-
do sunt Curvæ ejusdem, aliquando proxime superioris generis.
Figuræ verò AMC, quarum Quadraturas Methodo generali deter-
minandas suscepi, à Curvis solummodo AC primi generis compre-
henduntur, & proinde Quadratrix invenienda FGH aliquando erit
Curva primi, aliquando Curva secundi generis. In parte hujus Tra-
ctatus priori ostensum est, quomodo Quadratrix qualibet primi gene-
ris FGH, pro Quadranda qualibet eam admittente sit invenienda. Rem
paulò difficiliorem jam aggredior, Quadratrices nimirum secundi ge-
neris FGH determinaturas; quando Quadranda AMC primi gene-
ris, aliam non admittit. Et spero me fundamenta tam generalia
traditurum, ut eadem Methodus ad superiora Figurarum genera
promoveri possit ab iis, qui majori fruuntur otio, quam quod præ-
sens vitæ nostræ ratio largitur.

Pro harum Quadraticum Transcendentium Tangentibus determinandis, necesse fuit novam mihi Methodum excogitare. Regulae enim Leibnitii (quibus in superiori parte ubique usus sum) Curvulorum modo Algebraicas respiciunt; Ego saltem nihil inde Transcendentibus peculiare colligere potui, quod eodem jure ad aliorum Methodos non pertineat. Nemo tamen putet me a praestantissima ejus Methodo quidquam velle derogare; mihi enim persuasum est celeberrimum Virum, calculum suum differentientium, non modo ad haec, sed multa alia recondita problemata posse peragere. Ego interim Methodum meam, eodem ordine, quo mihi inter investigandum occurrebat, hic exhibeo.

Ut si $av' = x'$, erit æquatio Regulæ quarta parte inventa, $\frac{trav' - 1}{b} = sx'$. Exinde etiam compendia formari possunt pro furdis & fractis, qualia ingeniosè excogitavit Leibnitius pro Curvis Algebraicis. Sed quia nullus erit horum in sequentibus usus, plura jam non addo.

Fig. 7. *Exemp. 2.* Sit $av + v' + \sqrt{y' + a^2} = xx$ æquatio exprimens Naturam Curvæ transcendens AD, cujus tangens DE quæritur. Per compendium modo traditum, pro parte æquationis transcendente; & per Leibnitii regulas, pro parte ejus Algebraica erit,

$$\frac{act + 2cv}{b} + \frac{2y'}{\sqrt{y' + a^2}} = 2xx. \text{ quæ reducta dabit}$$

$$s = \frac{2bx\sqrt{y' + a^2}}{2by' + 2cv + acx\sqrt{y' + a^2}}.$$

Fig. 8. *Exemp. 3.* Sit jam Linea transcendens ADG Cyclois, cujus circulus genitor ACH, Axis AH, Basis GH. Sitque D punctum in Cycloide datum, à quo ducenda est tangens DE. Ducta ordinatum applicata DB secans circulum in C; si que ut supra $AB = y$, $BC = z$, $BD = x$; sitque circuli diameter $AH = 2a$. His positus, ex notissima Cycloidis proprietate erit $v + \sqrt{2ay - y^2} = x$ æquatio definiens Cycloidem datam, in qua quantitas transcendens $AC = v$. Itaque

$$\frac{ct + at}{b} + \frac{2y}{\sqrt{2ay - y^2}} = x, \text{ quæ reducta dabit}$$

$$s = \frac{bx\sqrt{2ay - y^2}}{ba - by + c\sqrt{2ay - y^2}} = EB.$$

Ob datum circulum ACH, dantur $FC = c$, $FB = b$, & proinde etiam quantitas s tangentem quæsitam DE determinans innoscit.

Fig. 9. *Exemp. 4.* Assumatur CD curva tertii generis cujus æquatio sit $v + y = x$, in qua x designat ordinatam BD, & v quantitatem transcendens AG, (curvam scilicet secundi generis) per Methodum nostram erit

$$\frac{act}{b} = 2x^2, \text{ unde } t = \frac{2bxx}{ac} = EB.$$

Ubi c designat ipsam tangentem quantitatis transcendentis, scilicet FC, & b lineam inter ordinatam ejus BC & tangentis cum axe concursum F scilicet FB: & quia datur Curva AC (hoc est æquatio illius naturam definiens) ideo dantur, c , b . Ut si $aw = uu$, in qua

$$a = BC, w = AK. \text{ Erit } \frac{act}{b} = 2uu, \text{ unde } t = \frac{2buu}{ac} = FB; \text{ dantur autem } b, c \text{ in hac æquatione, quia datur Curva AK speciem transcendentis determinans; ut si } as = y^2, \text{ in qua } y = AB, s = BK, \text{ erit}$$

$$TB = b = \frac{1}{2}y, \text{ TK} = c = \sqrt{\frac{1}{4}y^2 + \frac{y^4}{a^2}}:$$

Diligenter enim notandum est c semper denotare ipsam tangentem, & b lineam inter ordinatam & tangentis cum axe concursum, in illa Curva quæ speciem istius Curvæ (cujus tangens quæritur) determinat. Sic in hoc Exemplo, quia AC est quantitas transcendens Curvæ AD cujus tangens ED quæritur; ideo in valore lineæ EB (per hanc Methodum invento) erit $b = FB$, $c = FC$; & quia AK determinat speciem Lineæ Curvæ AC, ideo in valore lineæ FB (per hanc Methodum inveniendo) erit $TB = b$, $c = TK$; Adeo ut cujuscunque generis sit Curva AD, posset tamen semper invenire valor Analyticus lineæ EB, quæ tangentem quæsitum FD determinat; sub quo continentur tangentes omnium inferiorum generum; quæ omnes pro datis supponuntur, cum tangens cujuscunque Curvæ superioris, ex datis vel inventis tangentibus Curvæ generis proximè inferioris habeatur. Ut si quærat tangens Curvæ sexti generis, quæ determinatur à Curva data quinti, quæ determinatur à Curva data quarti, quæ determinatur à Curva data tertiæ, quæ determinatur à Curva data secundi, quæ denique determinatur à Curva data primi generis: Per Vulgares Methodos invenietur tangens infini seu primi generis; ex hac per Methodum nostram invenietur tangens Curvæ secundi, & ex tangente secundi invenietur tangens tertiæ, & ex tangente Curvæ tertiæ invenietur tangens Curvæ quarti, & ex tangente Curvæ quarti invenietur tangens Curvæ quinti, & sic denique ex tangente Curvæ hujus quinti invenietur tandem tangens quæsitæ Curvæ propositæ sexti generis: Calculus enim in omnibus idem est, nullaque eum quantitas ingreditur, nisi quæ datas harum Curvarum æquationes constituunt, & earum tangentes determinant, Nihil itaque jam deesse video, quod omnium Curvarum

varum transcendentium æque ac algebraicarum tangentes respicit, quodque in his, quæ jam explicui, continetur.

Methodus investigandi Quadratrices Transcendentes.

NOtandum est primo, quod duæ hinc sint Lineæ Curvæ incognitæ, quarum altera est ipsa Quadratrix Transcendens, altera verò est Curva ipsius Transcendentis speciem determinans. Secunda, Quod Quadratrix semper sit Curva secundi generis, quia Figuras Curvis tantum primi generis tractandas assumimus.

Fig. 10,
& 11.

Sit AH, vel OH Curva Figuram Quadrantem ABH, vel ABHO comprehendens; AD ejus Quadratrix quæ sita, & AC curva Quadratricis speciem definiens quarum communis abscissa AB = ordinatæ BH = x , BD = x , BC = x ; quantitas transcendens AC = y , & (a) quantitas quælibet data & determinata unitatis locum sup-
plens.

R E G U L A.

1. Equationi per Problema primum Part. 1. inventæ addatur xy atque hæc eminenter continebit æquationem, quæ Quadratricem AD definiet; ubi e designat quantitatem incognitam sed determinatam: Facile enim demonstrari potest quantitatem y non ultra unam dimensionem ascendere, in Quadratrice transcendente cujuscumque Figuræ primi generis. 2. Valorem Ordinatæ x (omnibus ejus terminis sub vinculo involutis) multiplica per y , addantur omnes ejus potestates inferiores coefficientibus incognitis g, b, k , &c. affectæ; & summa omnium æquata quantitati s erit æquatio quæ eminenter continebit Curvam AC. 3. Per Methodum nostram Tangentium modo explicatam, ex æquatione Quadratricem AD eminenter continente inveniatur valor Analyticus Lineæ BL inter ejus perpendicularem AD & ordinatam DB interceptæ. 4. In hoc valore Analytico interceptæ BL substituantur valores quantitatum b, c , per communes Tangentium Methodos, ex æquatione Curvam AC eminenter continente inveniendos, ita ut nulla quantitas indeterminata præter y in valore interceptæ BL reperiat. 5. Valorem lineæ BL sic inventus æquetur valori ordinatæ x : Termini hujus æquationis (à surdis & fractis liberatæ) ritè comparati coefficientes omnes incognitas determinabunt, quæ in propriis
locis

locis restitute dabunt æquationes quæ Curvas AC, AD definiunt.

Notandum, quod ideo necesse fuit æquationem, Curvam AC includentem definire; quia aliter profectus impossibile erit valorem interceptæ BL inventum cum valore ejus dato comparare, vel particularem Transcendentis Naturam determinare.

PROB. I.

Circuli Quadraturam invenire.

SIT AHG semicirculus, cujus Diameter AG = $2a$, unde Fig. 10.
 $z = \sqrt{2ay - y^2}$, jam quia per Prob. 1. Part. 1, $ly + \max \sqrt{2ay - y^2} = x^2$ esset æquatio includens Quadratricem AD, siquidem illa esset Curva Algebraica seu primi generis; at cum talem pro Circulo nullam esse constet, ideo per Regulam præcedentem, i. e. $cy + ly + \max \times \sqrt{2ay - y^2} = x^2$ erit æquatio eminenter continens Quadratricem Circuli transcendentem AD.

Et 2. $\sqrt{ka^2 + ba^2y + ga^2y^2 + pa^2y^3 + qa^2y^4} = x$ æquatio eminenter continens Curvam AC, quæ specialem Transcendentis naturam determinat. Sed quia calculum experto innotuit solos terminos, in quibus y^2 , & y reperiuntur, quam comprehendere, ideo ut calculus simplicior fiat assumo $\sqrt{bay + gy^2} = x$. Quique (ad vitandas fractiones) facilius evadet si ponatur $\sqrt{2bay + gy^2} = x$. Plurima enim hujusmodi compendia inter operandum invenies. Atque hic semel monuisse sufficiat, me in sequentibus non omnes terminos Æquationum juxta præscriptum Regulæ, loco 1, & 2, assumendos adhibere, sed tot tantum eorum, quot per calculum vel aliunde, Curvas incognitas AD, AC eminenter continere cognosco.

3. Ex priori æquatione per Methodum tangentium jam explicatam invenio

$$BL = \frac{ca}{2b} + \frac{ma^2 + 3bay - may - 2y^2}{2\sqrt{2ay - y^2}}$$

Ex ex posteriori æquatione invenio (4.) per communes tangentium Methodos

$$b = \frac{2bay + gy^2}{ba + gy}, c = \frac{\sqrt{(2bay + gy)^2 + 2bay + gy \times ba + gy^2}}{ba + gy \times ba + gy} = FC.$$

H

Substi.

Substitutis itaque his valoribus quantitatū b, e , in nuper invento valore interceptæ BL, erit 5.

$$BL = \frac{e}{2} \sqrt{\frac{2bay + gyy + ba + gy}{2bay + gy}} + \frac{ma^2 + 2lay - may - 2ly^2}{2\sqrt{2ay - y^2}} = \sqrt{2ay - y^2}.$$

Hæc æquatio à fractis & surdis liberata dabit hanc,

$$\begin{array}{rcl} +4lly^6 & -12llg & \\ -8lg & +28lg & \\ +4g & +4lmg & \\ & -16g & \\ & -4gm & \\ +8llb & & \\ -16lb & & \\ +8b & & \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \end{array} \right\} ay^5$$

$$\begin{array}{rcl} -10lmg & & \\ +12mg & & \\ +9llg & & \\ -24lg & & \\ +16g & & \\ +m^2g & & \\ -24llb & & \\ +56lb & & \\ +8lmb & & \\ -32b & & \\ -8mb & & \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \end{array} \right\} a^2y^4$$

$$\begin{array}{rcl} +6lmg & & \\ -8mg & & \\ -2m^2g & & \\ -20lmb & & \\ +24mb & & \\ +18llb & & \\ -48lb & & \\ +32b & & \\ +2m^2b & & \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \end{array} \right\} a^3y^3$$

$$\begin{array}{rcl} +m^2g & & \\ +12lmb & & \\ -16mb & & \\ -4m^2b & & \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \end{array} \right\} a^2y^3 + 2m^2ba^2y = -e^2g^2y^4$$

$$\begin{array}{rcl} +2e^2ga^2 & & \\ +2e^2ga & & \\ -2e^2bga & & \\ -2e^2ba & & \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \end{array} \right\} y^3$$

$$\begin{array}{rcl} +4e^2bga^2 & & \\ +4e^2ba^2 & & \\ -e^2b^2a^2 & & \end{array} \left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} y^2 + 2e^2b^2a^2y.$$

Facta comparatione terminorum hujus æquationis, erit prima $4llg - 8lg + 4g = 0$, unde $l = 1$. Secunda comparatio erit $-12llg + 28lg + 4lmg - 16g - 4gm + 8llb - 16lb + 8b = 0$, si substituatur valor quantitatis l , inveniatur omnes terminos se mutuo destruere, unde nullius coefficientis determinatio ex hac secunda comparatione habetur. Tertia erit $-10lmg + 12mg + 9llg - 24lg + 16g + m^2g - 24llb + 56lb + 8lmb + 8mb - 32b \times aa = -g^2 - gxe^2$, substituto valore quantitatis l , & ablati quæ se mutuo destruunt, erit

$$m^2g + 2mg + g \times a^2 = -g^2 - gxe^2, \text{ unde } g = \frac{-m - 2m - 1 \times a^2 - e^2}{e^2};$$

Quarta,

Quarta, $6lmg - 8mg - 2m^2g - 20lmb + 24mb + 18llb - 48bl + 32b + 2m^2b \times a^2 = 2g^2 + 2g - 2bg - 2b \times ae^2$, quæ ritè tractata dabit

$$g = \frac{-m^2 - m \times a^2 - e^2}{e^2}; \text{ \& proinde harum Fractionum numeratores}$$

sunt æquales scil. $-m^2a^2 - 2ma^2 - a^2 - e^2 = -m^2a^2 - ma^2 - e^2$, unde $m = -1$; subst ituto itaque valore quantitatis (m) invenietur

$$g = \frac{-e^2}{e^2} = -1. \text{ Quinta, } a^2 \times m^2g + 12lmb - 16mb - 4m^2b = 4bg +$$

$+4b - bb \times e^2a^2$, unde (substitutis g, l, m repertis) erit tan-

dem $eb = a$. Sexta denique $2m^2ba^2 = 2b^2e^2a^3$, unde $be = \frac{a^2}{e}$; er-

go $a = \frac{a^2}{e}$, unde $e = a$, & proinde $b = \frac{a}{e} = 1$; & sic tandem omnes

coefficientes incognitæ inveniuntur scil. $l = b = 1$, $m = g = -1$, & $e = a$. Hi valores in propriis æquationibus substituti dabunt $av +$

$+y - a \times \sqrt{2ay - y^2} = xx$ æquatio definiens Circuli Quadratricem AD, & $\sqrt{2ay - y^2} = x$ æquatio definiens Curvam AC; & quia

$x = \sqrt{2ay - y^2}$, ideo $x = 1$, ideoque non differunt AC, AH, nec specie nec magnitudine: unde constat Lineam Curvam quæ Quadratricem Circuli determinat, esse ipsius Circuli circumferentiam. Et juxta Lem. 1, Part. 1.

$$\frac{av + y - r \times \sqrt{2ay - y^2}}{2} = \frac{1}{2}xx = ABH.$$

Ubi $v = AH$ (nam AC, AH hic coincidunt ut dictum) atque hæc est vera Circuli Quadratura Transcendens quæ sita, nec possibile est illam aliter per æquationem finitam exprimere.

PROB. II.

Hyperbolæ Quadraturam invenire.

SIT OH Hyperbolæ æquilatæra, cujus centrum A, vertex O, Fig. 11: semiaxis $AO = a$, abscissa $AB = y$, Ordinata $BH = z$, unde $z = \sqrt{y^2 + a^2}$ per Prob. 1, Part. 1. $ly + ma \times \sqrt{y^2 + a^2} = xx$ esset æquatio definiens Quadratricem AD, si quidem illa esset Curva primi generis, sed quia nullam esse talem pro Hyperbolæ constat; ideo per Regulam præcedentem, $av + ly + ma \times \sqrt{y^2 + a^2} = xx$ eminenter continet

continebit Quadratricem Hyperbolæ Transcendentem. Et 2. erit $\sqrt{k+fy'+gy'+py'+by^2} = x$ æquatio eminenter continens Curvam $AC=v$; sed calculum expertus inveni priorem sub $ev=x^2$ posteriorem vero sub $x=\sqrt{k+by^2}$ comprehendi, & ideo has pro illis usurpo. 3. Per Methodum nostram Tangentium invenio interceptam $BL = \frac{ec}{2b}$. Et 4. per communes Methodos invenio etiam

$$b = \frac{k+by^2}{2by^2} = FB, e = \frac{\sqrt{k+by^2}^2 + k+by^2 \times 4bby^2}{2by^2} = \sqrt{bb+ss} = FC.$$

$$\text{Unde 5. } BL = \frac{ec}{2b} = \frac{e}{2} \sqrt{\frac{k+by^2 + 4bby^2}{k+by^2}} = \sqrt{y^2+a^2} = BC.$$

Hæc æquatio à fractis & surdis liberata dabit,

$$+4bbey^2 + be'y^2 + ke' = 4by^2 + 4ba'y^2 + 4ky^2 + 4ka^2;$$

prima comparatio $4bbe = 4b$, unde $b = \frac{a}{e}$; secunda erit hæc $be' = 4baa$, unde $e' = 2a$; & proinde $b = \frac{a}{e} = \frac{a}{2a}$; tertia $ke' = 4ka^2$, unde rursus $e' = 2a$; quarta denique $4ky^2 = 4ba'y^2$, unde $k = a$; & si omnes terminos præcedentium æquationum in hoc calculo retinuissem, invenissem pariter (sed prolixiori calculo) $e' = 2a$, $m = 0$, $f = 0$, $g = 0$, $p = 0$. unde constat solos terminos coefficientibus e & b affectos prædictas æquationes constituere, erit itaque $2av = xx$, æquatio definiens Quadratricem Hyperbolæ Transcendentem AD, & $x = \sqrt{\frac{1}{4aa}} y^2$, hoc est $2as = y^2$ equatio definiens Curvam $AC=v$, quæ in hoc casu est Parabola, cujus latus rectum est $2a$. Atqui per Lem. 1, Part. 1.

$$av = \frac{1}{2}xx = ABHO.$$

Quæ est vera Hyperbolæ Quadratura Transcendens, quæque à longitudine Lineæ Parabolicæ AC dependet, ut jam antea ab Heuratio notatum fuit in Epistola sua ad Cartesii Geometriam annexâ.

PROB. III.

Fig. 11. **I**nvenire Quadraturam Figuræ ABHO, cujus proprietates est $x = \sqrt{y^2+a^2}$. Per Prob. 1. Part. 1. $y + m\sqrt{y^2+a^2} = xx$ esset æquatio definiens Quadratricem AD, si modo illa esset Curva Algebraica; at quia hæc Figura talem non admittit, ideo per Regulam præcedentem erit 1. $ev + y + m\sqrt{y^2+a^2} = xx$, in qua v denotat

tat portionem Curvæ AC, cujus æquatio eminenter continetur sub hac $\sqrt{p+qy+dy^2+ky^3+gy^4+by^5}=s$, calculum sequutus inveni $l=0$, $m=0$, $p=q=d=k=g=0$. Ideoque $ev=xx$ erit æquatio definiens Quadratricem transcendentem AD; & $\sqrt{by^5}=s$ æquatio definiens Curvam AC, quæ Transcendentis speciem determinat. 2. Per Methodum Tangentium jam explicatam invenio interceptam

$$BL = \frac{ec}{2b} : \text{ \& per comunes Methodos invenio } 4, b = \frac{27}{5}, \text{ unde}$$

$$c = \sqrt{bb+xx} = \sqrt{\frac{47^2}{25} + by^5}; \text{ erit ergo 3.}$$

$$BL = \frac{ec}{2b} = \frac{e}{4} \sqrt{4+25by^5} = \sqrt{xx+y^5}. \text{ Hæc à fractis \& surdis liberata } 4xx+25be^2y^5=16aa+16yyy; \text{ prima comparatio } 4x^2=16aa, \text{ unde } x=2a, \text{ secunda } 25be^2=16, \text{ unde } b=\frac{4}{25ae}; \text{ Ideoq; } 2av=xx$$

definiens Quadratricem AD, & $s = \sqrt{\frac{4y^5}{25a^2}}$ definiens Curvam AC= v , unde per Lem. 1. Part. 1: $av = \frac{1}{2} xx$. Dependet itaque propositæ Figuræ Quadratura ex longitudine lineæ Curvæ AC cujus proprietas est $s = \frac{1}{2} \sqrt{y^5}$.

PROB. IV.

Invenire Quadraturam Figuræ ABHO, cujus Natura sit $x = \sqrt{y^4+a^2}$; Fig. 18. per Prob. 1, Part. 1. $ly+max\sqrt{y^4+a^2}=xx$ esset æquatio definiens Quadratricem AD, si illa Algebraica fuisset; at quia Transcendens est, ideo $ev+ly+max\sqrt{y^4+a^2}=xx$, per primam præcedentis Regulæ partem. Et 2. $s = \sqrt{by^6+gy^4+py^2}$, &c. æquatio eminenter continens Curvam AC, à qua Transcendens Quadratrix AD determinatur. Inveni tamen $l=m=g=p$, & $c=0$; ideoque $ev=x^2$ Curvam AD, & $s = \sqrt{by^6}$ Curvam AC definiens. 3. Ex prædictis per Methodum præcedentem invenietur

$$BL = \frac{ec}{2b} : 4 \text{ Per communes Tangentium Methodos invenietur.}$$

$$c = \frac{7}{3} \sqrt{1+9by^6} = FC, b = \frac{7}{3} = FB; \text{ substitutis itaque his valoribus quantitatum } b, c, \text{ in nuper invento valore interceptæ BL, erit.}$$

$$BI =$$

$$BL = \frac{a^2}{2b} = \frac{1}{2} \sqrt{4a^2 + 9bey^2} = \sqrt{a^2 + y^2}.$$

Hæc à surdis & fractis liberata $ee + 9bey^2 = 4aa + 4y^2$.

Prima comparatio erit $e = 4a^2$, unde $e = 2a$. Secunda erit $9bey = 4$, unde $b = \frac{1}{9aa}$. Et proinde $2av = xx$ Quadratricem AD;

& $s = \sqrt{\frac{y^6}{9a^2}}$, hoc est, $s = \frac{y^3}{3a}$ est æquatio Curvam AC definiens.

Et per Lem. 1, Part. 1. $av = \frac{1}{2}x^2 = ABHO$, ubi v designat portionem Curvæ AC jam inventæ.

Atque jam Methodum hanc me sufficienter explicasse credo, ex qua multa præclara Theoremata pro Quadratricibus Transcendentibus deduci possunt, ope Lemmatis 2, Part. 1. qualia exinde pro Quadratricibus Algebraicis deduxi. Habes itaque, benigne Lector, quæ de Figurarum Quadraturis, hætenus meditatus sum; in quibus, si aliquid ad Geometriam promovendam reperias, me tempus & operam non inutiliter collocasse judicabo.

RESPON-

RESPONSIO

A D

LITERAS

Domini D. T. *Lipsiam* Missas

FEB. 20. 1686.

Sextus jam labitur Annus, ex quo hæ Literæ ad manus meas pervenerunt; clarissimum Autorem tamen bile perquam fervida illas scripsisse percipiens, credebam me, ex officio humanitatis, Responſionem meam differre debuisse, ut ille interim, *Mentis Medicinæ* doſi sæpius repetita, Animum suum tandem ab Ira purgaret, facilius etiam errores percipiat, quos ab ipſo in Geometria commiſſos jam ſum oſtenſurus; atque hoc pacto *Medicum* ſimul & *Geometram* meliorem ſe præſtititſſe demonſtrabit. Nunc itaque breve huic Epistolæ Reſponſum dabo, neglectis conſultò iis, quæ in præſtantiffimos hujus ævi Geometras, eoſque immeritò, effudit; & quæ in meiſum opprobria congeſſit. Sciat etenim ſcurvilem, quo utitur, Scribendi ſtylum, cum ſit hominibus ingenuæ educationis indignus, etiam à moribus noſtris eſſe quam maxime alienum.

Acta eruditorum Lipſiæ publicata menſe *Octobri*, 1683, nonnulla.

nulla cogitata circa Figurarum Quadraturas proposuere, quibus ~~Autor D. T. Methodi~~ cuiusdam Specimen contineri asserit. Eadem ~~Acta~~ *Acta* ~~Mense Maio~~ *Mense Maio* 1684, aliud scriptum exhibuere, cujus Autor Anonymus, postquam de prædicta Methodo tanquam à se inventa multum præfatus fuerat, concludebat tandem eam sibi non usquequaque arridere. Ego, cum Methodum istam penitus inspexissem, non putabam rem tantæ molis, ut Geometris uno pluribus digna haberetur: & quia nihil tum extabat, quod contrarium suaderet, credebam me quæcunque de hac re in scedulis citatis scripta erant, tanquam ab uno aliquo viro scripta supponere tuto potuisse: præsertim cum nihil contra istam Methodum affererem, quod non æquè valeret, siue unum siue plures haberit Autores. Satis tamen mirari nequeo Dominum *D. T.* dicere potuisse ~~Schedam~~ *Schedam* ~~Mense Maio~~ *Mense Maio* scriptam ~~Litteras~~ *Litteras* *G. G. L.* titulo præfixas habuisse, ex quibus non ipsum, sed Dominum Leibnitium schedulam istius Autorem esse cognoscerem; quod falsissimum esse, cuius vel leviter eam inspicienti constat. Sed Responsione non opus est ad talia, quæ *D. T.* tantopere cavillatur, quæque cum verbis Domini *G. G. L.* collata ostendunt non ipsam, sed Dominum Leibnitium Methodi istius legitimum esse Autorem: idque jam manifestum fecit Dominus *G. G. L.* in *Schedula Actorum* cui *Stylus* (*De Geometria recondita*, &c.) in qua expressè se ejus Autorem esse asserit, "*& eandem Domino D. T. decem ab hinc Annis communicasse, cum Parisiis de rebus Geometricis creberrimè loquerentur, quo tempore D. T. per alias planè vias incedebat, dum interim ipsi (Leibnitio) hæc Methodus erat familiarissima.*" Quæque itaque in hoc negotio contra me tam iratus scripsit *D. T.* omnia huc redeunt, quod ipsum Plagiarium esse tum nescirem, & quod Colloquia, quæ sexdecim ab hinc annis ipsi cum Domino *G. G. L.* intercedebant, divinare non poterim.

Sed ad ipsam Methodum rursus considerandum accedo, prout illa à Domino *D. T.* explicatur; nullus enim dubito quin celeberrimus Leibnizius eam perfectissimè intelligat. Illæ autem his tribus continentur. 1. Data Quadratrice invenire Quadrandam, vel, quod idem est, invenire Curvam cujus Area per datam quamlibet æquationem exprimitur; hoc autem solius Domini *Barrow* inventum est, in pag. 125. *Lect. Geom.* 2. Invenire, certâ Methodo, Quadrandam generalem simplicissimam, quæ datam quamlibet Quadrandam particularem eminenter contineat. 3. Quadrandæ generalis sic inventæ terminos, cum respectivis terminis *Æquationis* Curvam propositam exprimentis comparare, ut inde habeatur Quadratrix quæsitæ

quæsitæ, vel pateat Quadraturæ impossibilitas. Hoc verò Cartesii inventum est, qui in secundo Geometriæ suæ libro Methodum exposuit solvendi Problemata per æquationum comparisonem, quam per Tangentium inventionem egregiè illustravit, & expressè infinitis aliis Problematis inservire posse asserit. Nihil itaque superest, quod Domino *D. T.* tribuatur, nisi secundum solvat Problema, Regulam certam exhibendo, qua debitum Theorema eligatur. Quam infelices hucusque fuerint omnes ejus conatus ex sequentibus luculenter apparebit.

Vid. pag.
49. Geom.
Edit. Am.
stel. 1683.

Notandum est *D. T.* duas Regulas tradidisse, quarum prior continetur in specimine, & ex dimensionibus quantitatis z Theorema eligendum jubet, abque ullo ad dimensiones quantitatis x respectu, ut ex ipsius verbis liquido constabit, "*Quia ordinatim applicata ad duas dimensiones ascendit, secundum Theorema eligendum*" (*si tres habuisset dimensiones tertium Theorema fuisset eligendum, &c. sic porro*). Regulam generalem esse, postrema ejus verba (*&c. sic porro*) aperte indicant. Et cum ne verbum quidem amplius addiderit, quis non videt illum voluisse, ex solius ordinatim applicatæ z dimensionibus, debitum Theorema eligere? Cum ne minimam dimensionum abscissæ x in tota sua Regula mentionem fecerit. Sed ex Animadversione mea percipiens infinitas esse Figuras, quæ ad Methodum suam sic explicatam reduci nequeunt, ad secundam Regulam confugit, quam in his literis edidit, dicens in electione Theorematis non tantum ordinatæ z , sed etiam abscissæ x dimensiones esse respiciendas. Et ne videatur novam Regulam exhibuisse, prioris Regulæ verba possimè mutavit, ubi ait — "*Dixeram in specimine, quando ordinatim applicata, &c.*" Cum re vera in Specimine dixisset, "*quia ordinatim applicata, &c.*" Illa quidem laxiorem sensum admittunt; hæc verò tam absolute ordinatam respiciunt, ut omnem Abcissæ considerationem prorsus excludant: quod ideo notari velim, ut pateat quam misère in his Literis tergiversetur. Dein procedit, "*Hoc Autor hic adeo absolute intellexit, ac si nullus juxta me respectus habendus esset ad Regulas comparationum, quas tamen expressè dixi adhibendas.*" An nimis absolute ipsum intellexerim, verborum suorum mutatio ab ipso facta testatur. Regulas autem comparisonum quod attinet; ego quidem nihil de iis in Animadversione mea adduxi, ipsum enim ex Cartesii Geometria edoctum eas ritè adhibuisse percipiebam. Sed cum Regulæ comparisonum, æquationes comparandas aliunde datas vel inventas supponunt, absurdum est Theorematis electionem ex iis deducendam esse asserere; quod etiam ipsius Domini *D. T.* processus indicat:

ut videre est in pag. 435 & 436, *Actorum Anni* 1683; ubi, assumptâ Figurâ, cujus ordinata est duarum dimensionum, juxta Regulam § 1. traditam, secundum Theorema eligit, nullam aliam electionis rationem adducens, quam quia ordinatim applicata & ad duas dimensiones assurgit. Tum § 2, In Theoremate sic electo quantitates B, C, &c. restituere jubet. Dein in § 3, fiat (inquit) comparatio omnium horum terminorum Theorematis hujus, &c. comparatio itaque juxta ipsum instituenda est cum Theoremate aliunde electo, nimirum ex dimensionibus ordinatâ & juxta præscriptum Regulæ § 1. exhibita, adeoque non verba tantum istius Regulæ, sed etiam Domini D. T. ejusdem applicatio luculenter confirmat nullum respectum habendum esse quantitatis x in eligendo, sed tractando Theoremate ex solius ordinatâ & dimensionibus electo. Hunc Regulæ suæ defectum in Animadversione mea demonstratum se excusare posse sperat, innuendo sub initio hujus Epistolæ non integram Methodum, sed illius tantum *Specimen* aliquod in actis Eruditorum contineri. In Speciminibus quidem solent res compendiosius tractari; at partem rei tractandæ dimidiam, eamque primariam prorsus intactam relinquere, *Speciminis* nomen non patitur. Hæc saltem excusatio nullo jure ad Dominum D. T. attinere potest, qui tot *Speciminis* sui lineas inani jactantia repleverit, dum Veterum & Recentiorum inventa longissimè prætervexisse gloriatur. Rem fuit Modestiz & Speciminis brevitati magis convenientem, multoque magis Geometris gratam præstitisset, si hæc Laudes, quas nemo Erud. pag. 170. An. 1686. & de vulgaribus istis, & Domino D. T. nimis familiaribus, errorum pag. 437. An. 1683. Asyris dicta sufficiant. Ad posteriorem ejus Regulam jam transcendendum est, quam iisdem, quibus prior, erroribus involutam reperimus.

Vid. *Acta*
Erud. pag. 170. An. 1686. &
pag. 437. An. 1683.

“ Est (inquit) $xx = \frac{x^{10}}{a^2}$, cum præceperim si z sit duarum dimensionum secundum meum Theorema esse eligendum (intellige si Regulæ comparationum hoc patiantur) & vero, quia hic habetur x^{10} , quod in dicto Theoremate non adest, clare patet comparationem cum memorato Theoremate institui non posse; hoc in casu tertium Theorema assumi debere concluderem, in quo necessarii aliqui termini erunt, qui æquales dimensiones cum quantitatibus z & x obtineant.

Propositæ autem Figure Quadratrix est $6a'y = x^2$, atque hæc nec in tertia, nec in quarta, sed in quinta (ad minimum) Quadratrice

trice generali continetur; & proinde in hoc casu, non tertium, sed quintum Theorema assumendum erat. Falsa itaque est ipsius Regula, quæ tertium assumere jubet, quando non nisi quintum Theorema assumendum est. Et si tam gravem commiserit errorem in Figura tam simplici, ab ipso etiam ad novam suam Regulam examinandam proposita; quam exigui sit momenti in aliis Figuris magis compositis, ipsi Domino D. T. & aliis abundè patet. Ad pleniorẽ verò confirmationem tres alias Figuras hic ascribere visum

$$\text{est, } z^2 = \frac{x^3 + axx}{a}; \quad z^2 = \frac{x^4 + m^2 x^2}{pp}; \quad z^2 = \frac{x^4 + ax^4}{aaa}; \quad \text{Quia in his } z$$

non ultra duas, nec x ultra decem dimensiones assurgit, ideo juxta Dominum D. T. nulla harum ultra tertium ejus Theorema ascendit; & tamen ex earum Quadraturis in Methodo nostra determinatas constat primam cum quinto, secundam cum sexto, & tertiam cum septimo ejus Theoremate comparandam esse. Et de secunda harum trium observandum est; illam jam in Animadversione mea propositam fuisse; & licet primaria esset Figura, quam contra ejus Methodum adduxi, nulla tamen illius in his literis facta est mentio, quam absque dubio fecisset, si quovis modo illam ad regulas suas revocare potuisset: hoc enim præ cæteris, quas illi tum proposueram, peculiare habet, quod cum secundo ejus Theoremate comparanda sit, sive priorem, sive Regulam sequamur posteriorem. Habes itaque, benigne Lector, brevem, plenam tamen & perspicuam demonstrationem Errorum, quos monitus etiam commisit Dominus D. T. in tantopere jactata Quadraturas determinandi Methodo. Consultius esset, hæc celeberrimo eorum Autori G. G. L. tractanda committere, & viis suis antiquis incedere, quibus insistebat priusquam ipsum Parisiis conveniret: Viatoribus enim per vias incognitas incedentibus aberrare sæpissimè contingit.

In conclusione hujus Epistolæ totus est (ut solet) in semetipsum Vid. 182. & Inventa sua prædicando occupatus. Ille (si credas) Series habet *Erud. An.* Newtoni seriebus simpliciores, magisque genuinas: Ejus Theoremata 1686. p. Barovianis multo prævalent: Ille Specimen exhibuit Methodi Tangentium Universalis, qualem nemo adhuc publicavit: Omnes Curvas conceptibiles formare novit, quod nec à Cartesio, nec ullo alio publicatum: Ille tribus lineis prolixas J. A. Gregorii nostratius demonstrationes explicare potest: tantum tribus quatuorve præstare potest, quantum Dominus Barrow magno præstitit Theorematum numero: Ille Problema illustri Hugenario Problemati simile proposuit. Aliorum querere laudes, apud omnes merito habetur inhonestum; at tot & tam immeritas ex ali-

et unæ famæ ruina petitas in se cumulare laudes, quis non abhorreat? Ego præstantissimorum Virorum, quos etiam non læcessitus aggreditur D. T. Causam sibi ipsis vel aliis suscipiendam committens pauca addam in defensionem celeberrimi Viri D. D. Barrow, in quem, mea de causa, tam furiosè invehitur.

Inventa Domini Barrow nimium quantam extollit. — Pie memorie Virum, in omni scientiarum genere versatissimum, ejusque egregia inventa satis extollere non potui: tantum enim & meritò apud omnes probos & eruditos honorem assequutus est, ob summam Virtutem, & Naturæ suæ suavitatem, profundæ & omnigenæ eruditioni conjunctam. His, quæ ad famam ejus minquendam notavit D. T. hæc repono. Primò, generalia illa Theoremata, quæ inventis Domini Barrow prævalere ait, non sua, sed ipsius esse D. Barrow inventa: Sunt enim Exempla tantum problematis ejus universalis ab ipso in pag. 125, *Lect. Geom. soluti*; atque hæc vera causa est, ob quam Dominus D. T. Theorematum inventionum celaverit; quæ tamen quivis Tyrò ope Problematis Baroviani invenire potest. Secundò, Dominus D. T. Methodum suam pro *maximis & minimis* ex Lectionibus Geometricis Domini Barrow desumpsit, ut primò institutu constabit cuivis, qui conferet pag. 146. *Lect. Geom.* cum pag. 122. *Act. Erud. Anni 1683*. Ubi eandem prorsus Methodum reperiet, primò à Domino Barrow inventam, & postea à Domino D. T. sibi ipsi arrogatam. Tertio, non Heuratio, sed Cavallerio, quem strepue contra Tacquetum defendit D. Barrow, debetur hæc Methodus inveniendi Theoremata: Ante Heuratum innotuit Triangula similia esse proportionalia, & Curvas esse Polygona indefinitorum laterum, quæ ad hoc efficiendum (ipso domino D. T. fatente) cognovisse sufficit. Mirari itaque desinat D. Barrow, Heuratii mentionem nullibi fecisse; & miretur potius, quod ipse tam ignominiosè de illo scripserit, ex cujus Operibus expilavit, quicquid solidi de Figurarum Quadraturis, quicquid etiam de *maximis & minimis* hætenus ediderit: Nullus equidem est, quin jure mirari possit, Dominum D. T. sua toties decantata Theoremata, illius inventis præferenda esse asserere, cum unus tantum horum Problematis pars, eaque perexigua, illa omnia existant. Quod fusius demonstrarem, nisi scirem, quod, quicumque hæc nostra lecturus sit, comparando loca citata rem ita se habere percipiet. Quarto, per Methodum meam ope Theorematis Baroviniani sic solvitur Problema, cujus solutionem extemplo sine calculo se dedisse ait.

Fig. 12. Sit EDK Curva Geometrica, cujus Tangens AD, Ordinata DB=x,

DB= x , Abscissa EB= y , sitque DC Tangenti AD perpendicularis; Curvam EDK determinare, ubi Quadratum BC in lineam BD semper æquale fit Cubo datæ Lineæ FG= a . Ex natura Problematis erit BC $q \times x = a^3$, unde BC= $\sqrt{\frac{a^3}{x}}$; & per Methodum nostram præcedentem, $xy \sqrt{\frac{a^3}{x}} = xx$, & determinando (n) ut jam explicavi inveniæ $x = \frac{1}{2}$, unde $\frac{1}{2} y \sqrt{\frac{a^3}{x}} = xx$, seu $25 a^3 y = 4x^3$, quæ æquatio definit naturam Curvæ quæsitæ EDK; errasse proinde Typographum video, qui in Leibnitii solutione posuit $4 a^3 y = 25 x^3$.

Nec majori difficultate eodem modo inveniatur Solutio hujus universalis; *Invenire Curvam EDK, ubi quæcumque potestates linearum BC, BD inter se multiplicatæ, æquales sint convenienti potestati lineæ datæ FG= a* ; Sit e exponens lineæ BD, & r exponens potestatis lineæ BC, unde $r+e$ est conveniens exponens lineæ datæ, FG= a ; ideoque ex naturâ problematis BC $^r \times x^e = a^{r+e}$; unde BC= $\sqrt[r+e]{\frac{a^{r+e}}{x^e}}$; ideoque ad problema meum generale reducitur, juxta cujus solutionem erit $xy \sqrt[r+e]{\frac{a^{r+e}}{x^e}} = xx$; & determinando (n) ut jam exposui inveniæ utique $x = \frac{2r+e}{r}$; ideoque Æquatio erit $\frac{2r+e}{r} y \sqrt[r+e]{\frac{a^{r+e}}{x^e}} = xx$. Atque sic non unum tantum, eamque simplicissimum, sed omnes possibiles casus sub uno calculo complexus sum.

Hæc sunt, quæ à me invito extorsit Dominus D. T. quæque spero finem mihi propositum habitura, qui quidem alius non est, quam, ut ipse de suo penam meliora promat, vel saltem de aliorum inventis humanius scribere discat.

NOVA METHODUS

Determinandi

LOCA GEOMETRICA.

OMnes Locorum Solidorum Casus ad quatuor Theorematum generalia reduco, quorum primum, omnes Casus in quibus Locus quaesitus est *Parabola*; secundum & tertium omnes Casus, in quibus locus quaesitus est *Hyperbola*; quartum denique omnes Casus, in quibus Locus quaesitus est *Ellipsis*, universaliter comprehendit; atque has peculiares habent utilitates, quod nullas Aequationis primò conceptæ reductiones vel transformationes requirant; Linearum in quolibet casu ducendarum positiones simul & magnitudines definiant, absque ullo respectu ad multiplices illas regulas pro variis signis $+$ & $-$, & æquationum variis formulis considerandas.

THEOR. I.

Fig. 13. **S**INT x, y , quantitates incognitæ & indeterminatæ, & fiat alterutrius harum, puta x , initium certum & immutabile punctum A , & ab hoc puncto per rectam AE positione datam indefinîtè se extendere intelligatur; sitque Angulus datus vel assumptus, quem faciunt x & y , æqualis Angulo AED .

CONSTRUCTIO.

Ducantur AK, BC parallelæ ad ED , per A & C ducatur linea indefinîta ACF , cui à puncto K parallela agatur alia Linea indefinîta KH , in qua assumatur punctum aliquod G ; tum vertice G circa Diametrum EH describatur Parabola GD : quantitates autem

autem sic notentur, $AE=x$, $ED=y$, $AB=m$, $BC=n$, $AC=e$,
 $AK=k$, $KG=l$; sitque r latus rectum Parabolæ, ex cujus notissi-
ma proprietate invenietur.

THEOR. I. PARS I.

$$\left. \begin{aligned} y^2 + \frac{2nxy}{m} - 2ky + \frac{mxx}{mm} - \frac{2nkx}{m} + kk \\ - \frac{r.e.x}{m} + rl \end{aligned} \right\} = 0.$$

Secundò, Sit A initium immutabile quantitatis x per rectam AE Fig. 14.
positione datam extensa; Sitque Angulus quem faciunt x & y equalis
Angulo dato vel assumpto AED .

CONSTRUCTIO.

Per A ducatur AL parallela ad ED , & à puncto ejus aliquo B
agatur BC parallela ad EA , per A , C ducatur indefinita ACF ;
tum à puncto aliquo K in linea AE sumpto ducatur KH parallela
ad AF ; denique à puncto G in linea KH sumpto circa Diametrum
 GH describatur Parabolæ GD ; quantitates etiam, ut supra, noten-
tur, $AE=x$, $ED=y$, $AB=m$, $BC=n$, $AC=e$, $AK=k$, $KG=l$,
latus rectum $=r$; erit rursus.

THEOR. I. PARS 2.

$$\left. \begin{aligned} x^2 + \frac{2nyx}{m} - 2kx + \frac{n^2y^2}{mm} - \frac{2nky}{m} + kk \\ - \frac{r.e.y}{m} + rl \end{aligned} \right\} = 0.$$

Cum æquatio aliqua data vel inventa locum à Parabolæ deter-
minandum includit; eandem comparo cum altera parte hujus
Theorematis, nempe singulos hujus cum singulis illius terminis
secundum cognitæ comparisonum leges, & hoc modo inno-
tescent quantitates k , l , m , n , e , r , determinationi specialis Ca-
sus convenientes. Describenda enim est Parabolæ juxta præscri-
ptum Constructionis istius partis Theorematis, quacum instituta
fuit

fuit Comparatio, nisi quod pro quantitibus k, l, m , &c. quæ in Theoremate tam quoad magnitudinem, quam positionem arbitrariz sumuntur, assumendi sint earum valores ex comparationibus inventi, qui magnitudinem simul & positionem linearum k, l, m , &c. determinabunt.

Ut hoc melius intelligatur notandum, 1. Quod quantitates (m) (e) nunquam possunt esse nihilo æquales. 2. Quod m & n inveniuntur, cum inventa est earum ratio. 3. Quod m, n inventis, inventa supponitur e. 4. Quod existente $n=0$, erit $m=e$, quia tum coincidunt puncta B, C, & proinde etiam Lineæ AC, AB. 5. Quod quando valores unius aut plurium quantitatum k, l, m , &c. sunt negativi, tum lineæ, quas designant, ducendæ sint in partes contrarias his, ad quas ducuntur, in constructione Theorematis; sin affirmativi sint, ad easdem, ex Algebra notum est. Atque hæc omnia de *Hyperbola* etiam & *Ellipsi* dicta intelligantur.

Me non latet clarissimum *Schootenium* in suis in Cartesii Geometriæ Commentariis, quantitates quasdam incognitas, ex earum cum cognitis comparatione determinare. Desideratam tamen Methodi universalitatem ipsi non innotuisse constat. Primò, quod æquationis propositæ reductionem requirat. Secundò, quod æquationis sic reductæ partem extra vinculum per regulas particulares ex signis + & - dependentes construendam esse supponit, partem solummodo, quæ sub vinculo includitur, per comparationes determinans. Tertio, quod Comparationes, quas instituit, linearum magnitudines tantum, non verò earum positiones determinent. Neutiquam verò hæc sic accipienda velim, quasi clarissimi Viri labores parvi faciam; ille enim finem sibi propositum egregiè assequutus est, quem non inventionem, sed Cartesii regularum demonstrationem hic reddere voluisse manifestum est.

Exemp. 1. Si æquatio sit $y^2 - ax = 0$, eam comparo cum prima parte Theorematis.

Erit Prima Comparatio $\frac{y^2}{m} = 0$, unde $n = 0$, & proinde $m = e$,

(per Not. 4.)

Secunda $-2k = 0$, unde $k = 0$.

Tertia $\frac{y^2}{m} = e$, sic denuo $n = 0$.

Quarta

Quarta $-\frac{2nk}{m} \rightarrow \frac{re}{m} = -a$, unde $r=a$.

Quinta denique Comparatio $kk+rl=0$, unde $l=0$.

Ex his habetur loci specifica determinatio: nam secundum præscripta prioris partis, positione datur vel assumitur linea AE, cui in angulo dato vel assumpto ducatur ED; jam quia $BC=n=0$, ideo lineæ AC, AF coincidunt (per not. 4.). A puncto A capiatur $AK=k=0$, ideo etiam puncta A, K, & lineæ KH, AF coincidunt. Et quia $KG=l=0$, ideo punctum G cum punctis A, K coincidunt. Itaque vertice G (seu A vel K) circa Diametrum GH (seu AE vel AF) describe parabolam GD, cujus latus rectum sit $r=a$; eritque Parabola sic descripta locus quæsitus, in qua quælibet $AE=x$, $ED=y$.

Exemp. 2. Sit æquatio data $y^2-ax+bb=0$, hæc cum prima Theorematis parte comparata dabit,

Primò, $\frac{2n}{m}=0$, unde $n=0$.

Secundò, $-2k=0$.

Tertiò, $\frac{mm}{mmm}=0$, sic rursus $n=0$, & proinde $m=e$ (not. 4.)

Quartò, $-\frac{2nk}{m} \rightarrow \frac{re}{m} = -a$, unde $r=a$.

Quintò, $kk+rl=bb$, unde $l=\frac{bb}{a}$.

Ex quibus juxta præscriptum prioris partis locus sic determinatur. Ducatur vel positione detur linea indefinita AE, quacum ED faciat Angulum datum vel assumptum AED; jam quia $BC=n=0$, ideo puncta B, C, & lineæ AE, AF coincidunt (per not. 4.) & quia $AK=k=0$, ideo etiam puncta AK, & lineæ AF, KH coincidunt: capiatur $KG=l=\frac{bb}{a}$ (ad easdem partes cum Schemate constructionis in priori parte adhibitæ, quia valor quantitatis l est affirmativus per not. 5.) tum vertice G circa diametrum GH (seu GE vel GF) describe Parabolam GD cujus parameter sit $r=a$, dico hanc Parabolam esse locum æquationis propositæ quæsitum, in quo $AE=x$, $ED=y$.

K

Exemp. 3.

Exemp. 3. Sit æquatio $y^2 + ax - bb = 0$, quæ cum priori parte Theorematis comparata dabit,

Primò, $\frac{2n}{m} = 0$, unde $n = 0$, $m = c$.

Secundò, $-2k = 0$.

Tertiò, $\frac{mn}{mm} = 0$, unde $n = 0$ ut prius.

Quartò, $-\frac{2nk}{m} - \frac{re}{m} = a$, unde $r = -a$.

Quintò, denique $kk + rl = -bb$, unde $l = \frac{bb}{a}$.

Fig. 17. Ex quibus juxta præscriptum Constructionis in priori parte adhibitz, habetur specifica loci determinatio. Ducantur AE, ED, in angulo dato vel assumpto AED: jam quia $BC = 0$ ideo coincidentibus punctis B, C, coincidunt etiam lineæ AE, ACF. Et quia $AK = k = 0$, ideo etiam lineæ ACF, KH coincidunt; capiatur $KG = l = \frac{bb}{a}$, & vertice G circa diametrum GH describe Parabolam GD versus partes A tendentem, contrarias nimirum iis, ad quas ducitur in Schemate Theorematis (per not. §.) quia valor lateris recti $r = -a$ est negativus; erit hæc Parabola locus quaesitus, in quo $AE = x$, $ED = y$.

Exemp. 4. Sit æquatio locum à parabola determinandum includens $xx + ay - bb = 0$, quæ cum parte Theorematis secunda comparata dabit,

Primò, $\frac{2n}{m} = 0$, unde $n = 0$, $m = x$.

Secundò, $-2k = 0$.

Tertiò, $\frac{mn}{mm} = 0$, unde ut prius $n = 0$.

Quartò, $-\frac{2nk}{m} - \frac{re}{m} = a$, unde $r = -a$.

Quintò,

Quintò, denique $kk + rl = bb$, unde $l = \frac{bb}{a}$.

Ex quibus habetur specifica loci determinatio juxta præscriptum Constructionis in parte 2. adhibitæ. Ducantur AE, ED, in Angulo dato vel assumpto AED; quia $BC = n = 0$, ideo AF, AL; & quia $AK = k = 0$, ideo etiam lineæ AF, KH coincidunt: capiatur $KG = l = \frac{bb}{a}$; tum vertice G, latere recto $r = -a$ describatur parabola circa diametrum GH deorsum versus lineam AE tendens, quia valor parametri est negativus: erit Parabola sic descripta locus quæsitus, in quo $AE = x$, $ED = y$.

Exemp. 5. Sit æquatio $y^2 = \frac{bxy}{a} + \frac{bbx^2}{4aa} - bx - dd = 0$; quæ cum priori Theorematis parte comparata dabit,

Primò, $\frac{2n}{m} = \frac{-b}{a}$;

Secundò, $-2k = 0$.

Tertiò, $\frac{mn}{mm} = \frac{bb}{4aa}$; jam quia (m) semper sumi possit pro arbitrio (per not. 2.) pono $m = a$, unde ex prima & tertia Comparatione $n = \frac{1}{2}b$.

Quartò, $-\frac{2nk}{m} - \frac{re}{m} = -b$, unde $r = \frac{ab}{c}$.

Quintò, $kk + rl = dd$, unde $l = -\frac{dde}{ab}$.

Ex quibus habetur Loci determinatio, juxta Constructionem in priori parte adhibitam. Ducantur AE, ED, in Angulo dato vel assumpto AED; in AE sume $AB = m = a$; & à puncto B ducatur $BC = n = \frac{1}{2}b$ parallela ad ED, supra lineam AE (per not 5.) quia valor ejus est negativus. Per A & C ducatur linea indefinita ACF; jam quia $AK = k = 0$, ideo puncta A, K, & lineæ AF, KH coincidunt; in linea KH (vel AF) capiatur $KG = l = -\frac{dde}{ab}$;

ad partes sinistras puncti K, quia ad partes dexteris sumitur in Schemate Theorematis, (per not. 5.) vertice G, latere recto $r = \frac{ab}{e}$ describatur Parabola GD circa diametrum GH, erit hæc parabola locus quaesitus in quo $AE = x$, $ED = y$.

$$\text{Exemp. 6. Sit } x^2 + \frac{2bxy}{a} - cx + \frac{bby^2}{aa} - \frac{bcy}{a} - \frac{1}{4}cc \left. \vphantom{\frac{2bxy}{a}} \right\} = 0. \\ -by$$

Hæc cum parte Theorematis secunda comparata dabit,

Primò $\frac{2x}{m} = \frac{2b}{a}$, posito ad arbitrium $m = a$, erit $x = b$.

Secundò, $\frac{mm}{mm} = \frac{bb}{a^2}$, ut in prima.

Tertiò, $-2k = -c$, unde $k = \frac{1}{2}c$.

Quartò, $-\frac{2nk}{m} - \frac{re}{m} = -\frac{bc}{a}$, unde $r = \frac{ba}{e}$.

Quintò, $kk + rl = -\frac{1}{4}cc$, unde $l = -\frac{ecc}{2ab}$.

Fig. 20: Ex quibus habetur loci determinatio juxta præscriptum Constructionis secundæ partis. Ducantur itaque lineæ AE, ED in Angulo dato vel assumpto AED, & AL parallela ad ED, in qua capiatur $AB = m = a$, & à puncto B ducatur $BC = n = b$, parallela ad AE, per A & C ducatur indefinita linea ACF; & in AE capiatur $AK = k = \frac{1}{2}c$: à puncto K agatur KH (parallela ad AF) in qua capiatur $KG = l = -\frac{ecc}{2ab}$, ita ut G cadat infra K, quia in schemate secundæ partis G supra K (per not. 5.) Tum vertice G, & latere recto $r = \frac{ba}{e}$ circa diametrum GH describe parabolam GD; atque hæc erit locus quaesitus in quo $AE = x$, $ED = y$.

Singulas literas ad Figuras hujus Theorematis spectantes, Figuræ unicujusque casus adjeci ut facilius appareret quomodo ex eodem profluant

profluant exempla modo adducta; quæ desumpta sunt ex libro per-
eximio illustrissimi D. *Johannis de Witt*, qui hanc Geometriæ par-
tem ad longe majorem perfectionem promovisset, nisi Fata cruen-
ta Virum eripuissent de literaria Republica meritissimum.

THEOR. II.

SINT x, y , quantitates incognitæ & indeterminatæ, & fiat alter-
utrius harum, puta x , initium certum & immutabile punctum A,
à quo per rectam positione datam AE indefinitè se extendere intelligatur;
sitque Angulus datus vel assumptus, quem faciunt x, y , æqualis Angulo
AED.

CONSTRUCTIO.

Ducantur AK, BC, parallelæ ad ED, & per A, C, ducatur li-
nea indefinita ACF, cui à puncto K parallela ducatur KH, in qua
assumatur punctum aliquod G; tum vertice G, circa diametrum GH
describere Hyperbolam GD, cujus latus rectum sit GP, transversum
MG, & centrum N; quantitates sic notentur. $AE=x, ED=y,$
 $AB=m, BC=n, AC=s, AK=k, KG=l, GN=GM=t, GP=r$;
tum ex natura Hyperbolæ invenietur.

THEOR. 2. PARS I.

$$\left. \begin{aligned} y^2 + \frac{2nxy}{m} - 2ky + \frac{n^2x^2}{mm} - \frac{2nkx}{m} + \frac{kk}{m} \\ - \frac{re^2x^2}{2mmt} + \frac{relx}{mt} + \frac{rl}{mt} \\ - \frac{rex}{m} - \frac{rll}{2t} \end{aligned} \right\} = 0.$$

Secundò, iisdem positis, *Constructio* erit ut supra: Ducatur AL
parallela ad ED, à cuius puncto aliquo B ducatur BC ad AE paral-
lela, & per A, C indefinita ACF, cui à puncto aliquo K (sumpto
in linea AE) parallela sit KH; tum vertice G (in KH sumpto)
circa diametrum HG describatur Hyperbola GD, cujus latus tranf-
versum GM, latus rectum GP, & centrum N, positis etiam ut su-
pra

pra $AE = x$, $ED = y$, $AB = m$, $BC = n$, $AC = t$, $AK = k$, $KG = l$,
 $GN = NM = s$, $GP = r$; ex eadem Hyperbolæ proprietate inve-
 niatur.

THEOR. 2. PARS 2.

$$\left. \begin{aligned} x^2 + \frac{2nyx}{m} - 2kx + \frac{mxy}{mm} - \frac{2nky}{m} + kk \\ - \frac{re^2yy}{2mms} + \frac{rely}{ms} + rll \\ - \frac{rey}{m} - \frac{rll}{2t} \end{aligned} \right\} = 0.$$

Assumatur, exempli gratiâ, Cartesii Analysis pro Quæstione
 Veterum à Pappo memorata, ubi $y = m - \frac{nx}{z} + \sqrt{m^2 + ox + \frac{p}{m}xx}$:
 & ad confusionem evitandam, pro m substituto c , d pro n , & b pro
 o ; his positis, & æquatione ad formulam Theorematis reducta erit
 utique.

$$\left. \begin{aligned} y^2 + \frac{2dxy}{z} - 2cy + \frac{ddx^2}{zz} - \frac{2dcx}{z} \\ - \frac{p x^2}{c} - bx \end{aligned} \right\} = 0.$$

Hæc cum prima Theorematis parte comparata dabit,

Primò, $\frac{2n}{m} = \frac{2d}{z}$, & sumpto ad arbitrium $m = z$, erit $n = d$.

Secundò, $-2k = -2c$, unde $k = c$.

Tertiò, $\frac{nm}{mm} = \frac{ree}{2m^2t} = \frac{dd}{zz} = \frac{p}{c}$; unde $t = \frac{reec}{2pzz}$.

Quartò, $-\frac{2nk}{m} + \frac{rel}{ms} = \frac{re}{m} = \frac{2dc}{z} = b$; unde $l = \frac{reec - ccb}{2pzz}$.

Quintò,

Quintò, denique $kk + rl - \frac{rll}{2t} = 0$, & substituendo valores quantitatum k, l, t , jam inventos, erit $\frac{rrccs - bbcx}{4px} + cc = 0$; quæ reducta dabitur $= \sqrt{\frac{bbx^2}{cc} - \frac{4pxxc}{cc}} - \frac{x}{c} \sqrt{bb - 4pc}$.

Ex quibus habetur specifica loci determinatio, secundum præ-
scripta constructionis in priori parte secundi Theorematis adhibitæ; pag. 26.
dummodo punctum C supponatur in Angulo EAR. Diligenter *Geo. Carr.*
enim hic notandum est, quod in priori parte horum Theorematum,
lineam ED (seu y) semper supra lineam AE, ideoque Curvam
GD supra diametrum GH; sicut in posteriori parte Curvam GD
semper ad dexteram partes diametri GH supposuerim. Sed si, iisdem
positis, hanc ad partes dexteram, illam verò infra diametrum GH
describendam supposueris, mutanda erunt signa secundi & tertii
termini Theorematis, priusquam fiat Comparatio illius, cum pro-
posita qualibet æquatione: quod pariter de primo & quarto The-
oremate notandum.

Si diversi proveniant valores quantitatum l, r, t , ex natura
æquationis propositæ constabit, quinam sint valores earum conve-
nientes, qui ad locum quæsitum describendum pertinebunt.

THEOR. III.

SINT Quantitates incognitæ & indeterminatæ x, y , Angulum fa-
cientes datum vel assumptum AED.

CONSTRUCTIO.

Ducatur AK parallela ad ED, in qua ex punctis G, R, origan-
tur normales HGT, & RS eidem AK vel ED parallelæ, tum as-
ymptotis GL, GH, describatur Hyperbola FSD transiens per
punctum S. Ponatur AE= x , ED= y , AK= k , KG= l , GR= r ,
RS= t ; erit

THEOR.

THEOR. 3.

$$\left. \begin{array}{l} yx = kx + ly - lk \\ -rs \end{array} \right\} = 0.$$

Ad hoc reducuntur omnes æquationes, in quibus nec xx nec yy reperiuntur, & habetur specialis cujuscunque determinatio per comparisonem æquationis propositæ cum hoc Theoremate, ut in cæteris.

Exemp. 1. Sit $yx = bx + cy = 0$ æquatio data;

Ex Prima Comparatione $+k = +b$.

Ex Secunda, $l = c$.

Ex Tertia denique, $-lk + rs = 0$, unde $s = -\frac{bc}{r}$.

Et quia plures non superflunt Comparationes, ideo r ad arbitrium sumi potest. Ex his juxta Constructionem in Theoremate adhibitam Locus sic determinatur. Ducatur AE, & ex puncto A erigatur AK $= k = b$ angulum faciens KAE æqualem Angulo quem comprehendunt x, y , per K ducatur GKL parallela ad AE, in qua capiatur ut libet $GR = r$; ex puncto R ducatur $RS = s = -\frac{bc}{r}$,

(infra GL quia ejus valor est negativus juxta not. 5. Theor. 1.) Tum Asymptotis GL, HGT, describatur Hyperbola FSD transiens per punctum S; erit hæc Hyperbola Locus quæsitus, in quo $AE = x$, $ED = y$, &c.

Quamvis quantitas (r) quoad magnitudinem semper ad libitum assumi possit, positio tamen ejus ita ordinanda est, ut ED (seu y) semper dextrorsum cadat supra lineam AE, ut constat ex Constructione in Theoremate adhibita. Ad hoc efficiendum, ita explicandus est valor quantitatis (s) ut pars Hyperbolæ per punctum S transeuntis dextrorsum cadat supra Lineam AE: Asymptotorum altera semper est GR, altera verò est Linea ex puncto G parallela ad RS, & ad easdem partes ducta.

Exemp. 2.

Exemp. 2. Sit $yx + bx - cy = 0$.

Erit Prima Comparatio $k = -b$.

Secunda, $l = -c$.

Tertia, $-lk - rs = 0$, unde $s = -\frac{bc}{r}$.

Ex quibus Locus quæsitus sic describitur. Ducatur linea indefinita AE; Angulum faciens datum vel assumptum AED; à puncto A ducatur AK $= k = -b$ parallela ad ED; à K ducatur KG $= l = -c$, & parallela ad lineam AE (ratio positionis utriusque patet ex not. §. Theor. 1.) jam in explicatione quantitatis (s) considerandum est, quo pacto pars Hyperbolæ supra AE existat, & quidem patet hoc fieri non posse, nisi RS cadat supra KG, id est, nisi valor quantitatis s (*scil.* $-\frac{bc}{r}$) fuerit affirmativus; & quia sumendo GR ad sinistras partes puncti G, id est, sumendo valorem negativum quantitatis (r), valor lineæ (s) affirmativus erit (nam $s = \frac{-bc}{-r} = \frac{bc}{r}$) concludo arbitrariam quantitatem r ($= GR$) sinistrorsum à puncto G sumendam esse; ex R ducatur RS $= \frac{bc}{r}$; & à G ducatur GH ad RS parallela; Hyperbola Affymptotis GK, GH, per punctum S transiens erit locus quæsitus, in quo AE $= x$, ED $= y$.

THEOR. IV.

SINT x, y , quantitates incognitæ & indeterminatæ Angulum facientes datum vel assumptum AED; sitque A initium immutabile quantitatis x per rectam AE positione datam extensæ.

Ducantur AK, BC parallelae ad ED, & per puncta A, C, linea indefinita ACF, cui à puncto K parallela sit KH, in qua sumatur punctum aliquod H, tum vertex G circa diametrum CH describatur semi-elliptis GDM, cujus transversum est GM, latus rectum GP, ac Centrum N; lineæ verò, ut supra notentur, *scil.* AE $= x$, ED $= y$,
L

